JAN
REV J W VAN W[illegible]LDEN
[illegible] AVE
CHATHAM ONT

MARCH 22, 1968 — No. 845 — 23rd YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

VARIA

Roemenie

De communistische regeringen in de satellietlanden schijnen evenals Amerika ook hun portie moeilijkheden te hebben. Allerlei methoden moeten worden aangewend om toch maar in het zadel te blijven zitten. In sommige landen wordt het gezag gedecentraliseerd en in handen van meerderen gegeven, terwijl de economie min of meer op kapitalistische leest wordt geschoeid. In Roemenië is het echter precies andersom. Daar voert de president, die tevens partijleider is, Nicolae Ceausescu, centralisatie in om door het land in een kleiner aantal districten te verdelen meent zodoende gemakkelijker de touwtjes in handen te houden. Bovendien heeft hij de laatste maanden zo'n 10.000 partij- en gouvernementsfunctionarissen aan de kant gezet. Volgens de president-partijleider zijn deze maatregelen genomen ten behoeve van de doelmatigheid van de regering. Vele functionarissen hadden indertijd een regeringsbaantje gekregen als beloning van hun bewezen diensten aan de partij. Hun bekwaamheid liet echter nogal wat te wensen over. Kameraad Ceausescu heeft zijn medekameraden nu weer ingeschakeld in de fabriek of op de boerderij om zodoende het land een dienst te bewijzen. Intussen is Ceausescu deze leden van de oude garde kwijt en heeft hij meer armslag om zijn ideeën uit te voeren. Hij weet immers dat het land economisch van de grond moet komen wil de communistische regering niet in moeilijkheden geraken met het volk. Zijn vrienden in andere landen proberen dit dreigende gevaar te voorkomen door decentralisatie toe te passen. De Roemeense president lijkt het veiliger om zelf zoveel mogelijk het roer in handen te houden. Het is natuurlijk nog de vraag of de vrijheidsdrang van het Roemeense volk niet te sterk zal blijken te zijn. Indien het eenmaal in Oost-Europa begint te gisten . . .

★

Wonderrijst

Van 1962-1965 hebben leden van de International Rice Research Institute in de Filippijnen proeven genomen met het planten van een soort wonderrijst dat veel sneller dan de tot nu toe gebruikte rijst groeit. Daarbij werden de onderzoekingen financieel gesteund door de Ford en Rockefeller Foundation. Het resultaat is van dien aard dat men ook in andere landen begonnen is dit soort rijst te planten. In Indonesië en Maleisië heeft men reeds zaad geplant. In Maleisië heeft de premier Tunaky Abdul Rahman experts verzocht het zaad van de wonderrijst door 170 boeren onder hun toezicht te laten planten. Het experiment met de IR-8 wonderrijst, dat 15 augustus j.l. eindigde, leverde een goed resultaat op. De rijst, die niet in gebieden kan groeien waar men veel last van overstromingen heeft, moet op een speciale manier worden bewerkt, zodat de boeren enige hulp nodig hebben om deze methode te leren.

Hoewel deze wonderrijst niet het dreigende voedseltekort zal kunnen opheffen, kan het toch enigszins de nood verlichten. Dit geldt ongetwijfeld in Maleisië waar een groot deel van de boeren pachtboeren zijn die volgens de wet niet meer dan 70 Maleise dollars per radang (71 acres grond) mogen betalen, maar in vele gevallen door de rijke landheren worden afgeperst en een bedrag van 120 dollars moeten neertellen. Om deze pacht op te brengen zullen de arme boeren meer moeten verbouwen. Vandaar dat de wonderrijst hun goed van pas komt. Nu de Maleise regering steeds meer irrigatiewerken bouwt en meer land voor de arme pachtboeren beschikbaar stelt, voelen de landheren er helemaal weinig voor om voor hun land slechts de door de regering vastgestelde prijs in ontvangst te nemen. Op de duur zullen de rijke landheren toch wel het loodje moeten leggen.

★

Huizenprobleem

Professor Albert Rose van de Universiteit van Toronto is niet erg hoopvol wat de vooruitzichten van de woningnood in sommige delen van Canada betreft. Hij denkt dat het nog wel 25 jaar zal duren alvorens de woningnood is opgelost. Vooral wanneer de mensen de voorkeur blijven geven aan een alleenstaand huis wordt het een hele toer om aan de grote vraag naar huizen te voldoend, vooral nu het aantal jongeren, dat de huwbare leeftijd heeft bereikt, zeer groot is. De meesten van hen zullen echter de eerste jaren een apartment huren, aangezien zij financieel niet in staat zijn een huis te kunnen betalen. Indien de prijs van de huizen blijft toenemen is het de vraag hoevelen ooit een eigen huis zullen bezitten, zodat de hoop om een eigen huis te bezitten in rook zal opgaan.

★

Verkoop Japanse auto's

Steeds meer Japanse auto's worden er in Canada verkocht. De verkoop is met 6.6% gestegen, meer dan enige andere buitenlandse wagen. Vooral Toyota en Isuzu doen goede zaken, maar Nissan (de Datsun), die de eerste was die een Japanse wagen op de Canadese markt bracht, doet eveneens uitstekende zaken. Momenteel wordt de Datsun reeds bij 100 garagehouders verkocht. Verleden jaar mei is in Nova Scotia zelfs een fabriek geopend waar de Datsun in elkaar wordt gezet en in 1968 hoopt men duizend auto's af te leveren. Men is reeds van plan om de fabriek uit te breiden, waarmee een $4.5 miljoen is gemoeid, zodat in 1970 er 10.000 auto's per jaar kunnen worden afgeleverd. Vele onderdelen worden echter in Canada gekocht.

★

Kanker en chromosomen

De strijd tegen kanker gaat onverminderd voort, ook al heeft men na vele onderzoekingen in de gehele wereld nog niet de eigenlijke oorzaak kunnen ontdekken. In de Lawrence Radiation Laboratory van de Universiteit van Californië heeft men onlangs echter ontdekt dat bij kankerpatienten een verandering optrad in het aantal chromosomen van een bepaald soort, waardoor, naar men meent, sommige cellen plotseling enorm toenemen. Men zal nog nadere onderzoekingen moeten doen om vast te stellen of de verandering van de chromosomen inderdaad de oorzaak is van het uit evenwicht geraken van het cellenaantal.

DE HOMOSEXUELE NAASTE

4

De Oorzaken

b. *Het gezin*

U herinnert zich dat we de vorige keer de vraag bespraken of homosexuelen zo *geboren* worden of dat ze zo *gemaakt* worden. Is hun homosexuele gedrag gevolg van een aangeboren homosexuele aanleg of is het zo, dat ze door allerlei invloeden als het ware in de homosexualiteit *gedreven* worden? Is de homosexualteit een genetisch of een sociaal probleem?

Deze vraag is al lang door psychiaters besproken en het debat is nog niet ten einde gekomen. In het boek *De Homosexuele Naaste* (dat ik in deez artikelen bespreek) wijst Dr. M. Zeegers op de bekende onderzoeker Dr. Magnus Hirchfield, die met allerlei argumenten de homosexuele *aanleg* tracht te bewijzen. Hij zegt o.a. dat de homosexueel zich plotseling van zijn neigingen en gevoelens bewust wordt. De ontdekking van eigen homosexualiteit komt plotseling en is overweldigend. Inderdaad de ontdekking ervan leidt velen tot een diepe crisis, het is een traumatische gewaarwording (een ontdekking, die wondt) en vraagt van de homosexueel een heroriëntatie, waartoe hij of zij zich op dat ogenblik stellig niet in staat gevoelt.

Dit schijnt een sterk argument, maar Dr. Zeegers wijst er terecht op, dat deze ontdekking pas plaats vindt gedurende de rijping tot volwassenheid en dat er dan al vele invloeden een rol hebben gespeeld in het leven van de betrokken jonge mens.

Een ander argument ten gunste van de homosexuele aanleg is, dat het vaker voorkomt onder bloedverwanten, wat dus wijst op een erfelijke aanleg. Zo is er een onderzoek van een-eiige en twee-eiige tweelingen bleek, dat, in alle gevallen waarin één van de twee homosexueel is, de ander ook homosexueel is, terwijl bij de twee-eiige tweelingen het percentage, waarin beide partners homosexueel zijn, niet boven het normale peil ligt.

Maar ook dit onderzoek is niet beslissend. We gaan hier echter niet dieper op in en laten de verdere diskussie voorlopig over aan de vakmensen, de psychiaters.

*

Het is echter wel zeker dat het gezinsleven storend kan inwerken op de ontwikkeling tot volwassenheid van het kind. Vele homosexuelen zijn het product van een ouderpaar, dat niet gelukkig getrouwd is, zodat de kinderen in de strijd tussen vader en moeder betrokken worden. Meestal vinden we de homosexueel in gezinnen waarin de moeder een dominerende rol speelt en de vader weinig invloed laat gelden. Hoe wordt een jongen daardoor beïnvloed in zijn ontwikkeling? Hij identificeert zich met de moeder. Moeder dat is eigenlijk de sexe, die alleen bestaat. Hij wordt zo sterk vrouwelijk beïnvloed, dat hij vrouwelijk begint te denken, te gevoelen en te handelen. Hij kijkt de wereld aan met de ogen van zijn moeder. Hij kan zelf de sterke man niet zijn. Hij begint te verlangen naar de sterke, de man, de partner die hem beschermt en leidt. Dit is één mogelijkheid. Ruw geschetst en onvolledig. Ik probeer U alleen maar een indruk te geven.

Op soortgelijke wijze identificeert het meisje zich met de vader of met een andere mannelijke bloedverwant. Zij kijkt naar de eigen sexe met de ogen van de andere sexe. Zij wordt verliefd op een ander meisje. *She literally falls in love with other girls.* Vele Lesbians tonen sterke belangstelling voor wat mannen gewoonlijk het meest interesseert, zoals het bouwen van radio's of het repareren van een oude *car*.

Maar het is niet waar dat het homosexueel-zijn zich atlijd duidelijk weerspiegelt in het gedrag, in de stem of in de kleding, zoals men dikwijls heeft aangenomen. De "leek" herkent de homosexueel niet altijd. Dit is maar gelukkig voor de homosexuelen. Ze hebben het toch al moeilijk genoeg.

We zien dus dat het gezin de homosexualiteit kan produceren. Hoe belangrijk is het voor de kinderen (en voor de huwelijkspartners zelf) dat er een goede verstandhoudig bestaat tussen vader en moeder. Meer: dat ze elkaar blijvend liefhebben. Natuurlijk is ook dit geen garantie voor het heterosexuele gedrag van de kinderen. Niemand kan dat garanderen. Bovendien als opvoeders moeten we wel belijden: "Afdwalingen - wie bemerkt ze?" (Ps. 19: 13) Het is vader en moeder niet altijd duidelijk hoe ze hun kinderen soms van de wal in de sloot helpen of in de weg staan in hun jonge ontwikkelingsgang. Anderzijds weten vader en moeder ook niet hoeveel goed ze doen, dikwijls door alleen maar er te zijn en zonder de vooropgezette bedoeling: "Ik moet toch ook weer eens nodig met Jantje praten".

c. *De omgeving*

Het spreekt wel vanzelf dat de moderne, gesekulariseerde omgeving, waarin mensen alleen zijn "in the maddening crowd" en waarin alle verbanden uit elkaar schijnen te vallen, een zeer nadelige invloed heeft op de jonge mens.

In 1965 publiceerde Dr. T. Adeoye Lambo, hoofd van de afdeling psychiatrie aan de universiteit van Ibadan in Nigerië, een rapport waarin hij als resultaat van uitgebreide onderzoekingen meldt dat homosexualiteit, paederastie en andere sexuele perversiteteiten onder de Afrikaanse stammen niet voorkomen, terwijl andere psychosen, zoals de schizophrenia, bijna even sterk vertegenwoordig zijn als in de westerse samenleving.

Het is met name in de grote steden dat homosexuelen zich vestigen. Hier is ook de verleiding groter voor de latente of potentiële homosexueel "ontdekt" te worden en ervaringen op te doen in sexueel kontakt met de eigen sexe. Hier zijn de clubs, de *bars*, de ontmoetingscentra en de publikaties.

Maar hier wordt ook onnoemelijk geleden. Homosexuele relaties hebben de neiging gemakkelijk afgebroken te worden, al zijn er beloften van eeuwige trouw gedaan. Veelal heeft de homosexueel naast zijn homosexuele kring, geen plaats waarheen hij gaan kan. Die hem kennen, beschouwen hem als gevaarlijk. Voor die hem niet kennen is hij bevreesd. Hij mocht eens ontdekt worden. De homosexuele mens in de heterosexuele omgeving moet bepaalde reakties vermijden en andere huichelen. Dit is dikwijls zo moeilijk, dat hij of zij het maar niet eens probeert. En dus eenzaam thuisblijft.

Natuurlijk hebben we als Christenen een taak met het oog op de homosexuele naaste. We moeten nederig naast hem of haar gaan staan. Daar moeten we de moed voor hebben. En we mogen de helpende hand bieden. Hiervoor is echter nodig dat we ons eerst nog verdiepen in de Bijbelse beoordeling van de homosexualiteit, waarover een volgend maal, D.V.

Dr. R. Kooistra

HET VOORJAAR NADERT . . . .

Rotterdam: Een kijkje op de "Lentiade 1968", de bloemen- en vaktentoonstelling, die op 8 maart in het Ahoy-gebouw in Rotterdam geopend werd. Op de tentoonstelling wordt voorlichting gegeven over tuinleren, plantverzorging en vakantiebesteding.

"BLOAT" IN VEE

Voortgezette studies in het federale onderzoekstation in Summerland, B.C. hebben feiten aan het licht gebracht wat betreft de benauwdheid bij het vee, dat doorgaans wordt aangeduid met "bloat".

Bloat is een stagnatie in de spijsverterings-organen bij vee en andere herkauwende dieren, en het wordt veroorzaakt door een dikke, stroperige schuim, die gevormd wordt in de pens van het beest. Het dier, dat niet in staat is om van zijn fermentatie gassen af te komen, zwelt op en in een ernstig geval kan zelfs sterven binnen een uur, indien het niet geholpen wordt.

Al eerder was komen vast te staan, dat dit schuim wordt veroorzaakt door een proteine, bekend als 18 S, dat gevonden wordt in gewassen als alfa en klaver.

Verdere studie heeft uitgewezen, dat indien een dier "bloating" voer eet, de concentratie of het proteine in de pens toeneemt en een hoogtepunt bereikt binnen twee uur. Hoe gauw dit hoogtepunt bereikt is hangt af van de snelheid waarmee het dier eet en de hoeveelheid van het proteine, dat in het voer zit. Na twee uren daalt de hoeveelheid 18 S snel en verdwijnt geheel na vijf of zeven uren, zelfs al eet het dier door.

Protozoa — enkel-cellige diertjes — in de magen van herkauwende dieren zorgen voor het verdwijnen van het schuim veroorzakende proteine. Zowel protozoa en bacteriën breken het voer op, dat de beesten eten, maar alleen de eerstgenoemde zijn bestand tegen 18 A proteine. Protozoa produceert echter eveneens gas. Vandaar dat het voorkomen van "bloat" op twee tegengestelde werkingen van protozoa berust — hun productie van gas, dat schuim vormt als tegengesteld tot hun werk in het vernietigen van het schuim-veroorzakende proteine.

In dit nummer

Kwaliteit en zakelijkheid page 3
Misschien kunnen de dokters van Jalalpur je nog helpen page 4
LETTER FROM JAPAN
Japan and ecumenism page 7
More rifts in communist solidarity page 7
HOW CANADA LOOKS AFTER ITS PEOPLE
When Canadians are disabled page 8
For the Farmers
WHAT IS WRONG WITH MILK QUOTAS?
THE FARMER IN HOLLAND page 9
The history of the Netherlands page 10
Plastic houses? — Protectolite buildings page 10

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASS.

Our Retarded Children

Several times we had to disappoint parents, who asked whether "Salem" is going to do anything for our mentally retarded children. The answer has always been that we can only effectively attack one problem at a time and that the acute psychiatric disturbances of adults and adolescents are more important. Not only do they occur much more frequently, but also more can be done to correct them.

Despite this preference, the Board of Trustees has kept this apparent need in mind. It was therefore happily surprised when it heard of an organization that wants to extend Christian mercy to exceptional children. This is the Ontario Christian Association for Exceptional Children and its first objective is the mentally retarded child, for which it is organizing a summer camp this year again.

A meeting was held between representatives of both Salem and the O.C.A.E.C. and your Board wants to recommend this cause of the O.C.A.E.C. heartily to all members of "Salem". If there are mentally retarded children among us, they will benefit greatly, physically and mentally, from a few weeks in this camp under excellent, Christian guidance.

The following short article is from the hand of Reverend James A. Reese, president of the O.C.A.E.C. Advertisements will also appear in this paper regarding this camp and a "Camp Rally", to be held in "Peoples Church", Toronto, on March 28.

We hope that this information will reach all those parents who can use it.

A. Vandermaas, M.D., President "Salem".

CHRISTIAN CAMP FOR RETARDED CHILDREN

The first distinctively Christian summer camp in Canada for retarded children was conducted last year for two weeks in the Haliburton Highlands of Ontario. This centennial project of the Ontario Christian Association for Exceptional Children was so successful that the facilities of Camp Medeba, West Guilford are being rented for the whole month of August this year to provide two two-week camping periods for children ages 8 - 18 who are either educable or trainable.

The OCAEC is an evangelical, interdenominational group (recognized by the Province as a non-profit organization) which is seeking to develop Christian ministries to mentally and physically handicapped children and to the families from which they come.

There are over 600,000 mentally retarded persons in Canada, and many thousands more who suffer from gross physical handicaps or emotional disturbances. Many fine services are now available to these people through government and private agencies. However, the message and ministry of the Christian Church to these needs has long been overdue.

Representatives of the Salem Christian Sanitarium Association, Inc. and the OCAEC met recently to discuss areas of mutual concern and to consider the development of distinctive Christian services to the retarded, the handicapped, and the mentally ill. It is hoped that this will be the beginning of an interchange of ideas resulting in the fulfilling of dreams which evangelical Christians can heartily support.

The summer camp program for retarded children is one of the first of the dreams come true. On March 28 at 8:00 p.m. a Camp Rally will be held at the Peoples Church, 376 Sheppard Ave. E., Willowdale, at which pictures will be shown and reports given of last year's camp, and plans for this summer will be shared. All are cordially invited.

Parents wishing to enroll their children in either of the two camp sessions (Aug. 5-17 or Aug. 19-31) may write for the camp brochure and camper application form to Rev. James A. Reese, Camp Coordinator, Box 100, Milton, Ontario. (Cost per camper for 13 days is $80.00.)

Persons who would like to help sponsor several prospective campers who have only partial or no financial assistance may send their contributions to the same address and a tax deductible receipt will be issued. Literature is available to all requesting it.

Big City theatre, excitement, sin— Chicago's got it.

We study it all Christianly
inside and outside the classroom.
Come take a look and
prepare to reform life for the Lord

at TRINITY CHRISTIAN
outside Chicago,
PALOS HEIGHTS, ILLINOIS 60463

Pauwels Travel Bureau
95 Dalhousie Street
Brantford, Ontario
Tel. 752-6583 Res. 759-3209
Uw Nederlands Reisbureel in Brantford en omgeving.
SPECIALE GROEPSREIZEN NAAR NEDERLAND

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Calls received

Clinton, Ont., Rev. A. Beukema of St. Thomas, Ont.

Hamilton (Immanuel), Ont., Rev. A. Kuyvenhoven of Hamilton (I), Ont.

Rotterdam-Hillegersberg, Neth. (as associate pastor) Rev. J. C. DeMoor of Saskatoon, Sask.

Call declined

Smilde, the Netherlands, Rev. G. J. Hoytema of London, Ont.

Klachten over het ontvangen van C.C.

Elke week ontvangen wij een brief waarin wordt geklaagd dat men ons blad niet tijdig ontvangt of helemaal niet heeft ontvangen. Dit komt meestal voor in kleine plaatsen.

Het spijt ons zeer dat dit herhaaldelijk voorkomt, maar wij kunnen er werkelijk niet veel aan doen om dit te verhelpen. Het beste is dat U zelf eens bij het plaatselijke postkantoor gaat informeren.

De post behandelt 'third class mail' met minder zorg dan brieven. Vandaar dat C.C. vooral in kleine plaatsen en dorpen en steden waar wij minder dan vijf abonnees hebben soms onregelmatig wordt bezorgd.

Indien U echter een week C.C. niet hebt ontvangen, schrijft U ons dan even. Wij zullen U per omgaande het nummer toezenden.

ADVERTEERT IN ONS BLAD

NEDERLAND

GEREF. SYNODE STELT KERKELIJKE AMBTEN OPEN VOOR VROUWEN

Met slechts twee stemmen tegen heeft de generale synode van de gereformeerde kerken besloten de kerkelijke ambten in principe open te stellen voor vrouwen. Wel wil men de zaak eerst nog bespreken in de gereformeerde oecumenische synode, die in augustus in Lunteren bijeenkomt, maar wanneer de discussies in die synode geen aanleiding geven om het tot nu toe gevoerde beleid te wijzigen, zullen de plaatselijke kerken bericht ontvangen, dat zij de vrijheid hebben tot het bevestigen van vrouwelijke ouderlingen en diakenen.

Voor het ambt van predikant zijn enige speciale regelingen nodig, die de volgende synode moet vaststellen. Trouwens ook wat de ouderlingen en diakenen betreft grijpt men eigenlijk vooruit op beslissingen, die pas door de volgende synode definitief kunnen worden genomen. De synode wilde echter de verantwoordelijkheid in dit opzicht over laten aan plaatselijke kerkeraden, die willen overgaan tot de bevestiging van vrouwelijke ambtsdragers.

De uitvoering van de besluiten geschiedt door een deputaatschap. Dit zal de gereformeerde oecumenische synode bezoeken. Mocht men tot de conclusie komen, dat de bezwaren van deze synode zo belangrijk zijn, dat de huidige synodale beslissingen moeten worden herzien, dan dienen zij dit te rapporteren aan de volgende synode. Mocht dit echter niet het geval zijn, dan kunnen de deputaten verder gaan met de kerkordelijke voorbereiding van de toelating van de vrouw tot de kerkelijke ambten.

De synode nam haar besluit op grond van de gebleken behoefte aan de dienst van de vrouw in het ambt voor de opbouw van de gemeente. Zij nam in aanmerking, dat er geen afdoende gronden aan bepaalde Schriftgedeelten vallen te ontlenen om in het algemeen aan de vrouw in de diverse ambten van de kerk een plaats te ontzeggen. Bij het besluit tot toelating stelde de synode, dat de vrouw een volwaardige plaats moet worden verleend in de ambten met een voor haar geëigende taak.

Men gaf geen verdere omschrijving van deze "geëigende taak", omdat de synode in de bespreking van deze zaak tot de conclusie kwam, dat dit in de praktijk wel zal blijken. De synode oordeelde, "dat naar de Schrift bij alle te eerbiedigen verscheidenheid tussen man en vrouw en ook van de hun geschonken geestelijke gaven, beiden niettemin één zijn in Christus en dat zij als leden van dat ene lichaam ook tot de opbouw daarvan behoren mee te werken".

Na de stemming sprak synodepraeses Ds. P. Visser er zijn vreugde over uit dat na jaren van diepgaand overleg in de gereformeerde synoden, men met een zo grote eenstemmigheid tot dit belangrijke besluit kon komen. Mevr. W. M. Ridderbos-de Rooij, die als deputaat intensief aan de voorbereidende studie heeft meegewerkt, gaf de synode de verzekering, dat er onder de vrouwen een grote bereidheid is om actief deel te nemen aan de dienst van de kerk in onze tijd.

"HUGUENOT CROSS"

- The only symbol of our Protestant faith.
- Ideal gift for those making profession of faith.
- Proceeds are for Christian education.

Silver:
— hangers 1½, 1¾" $3.00, $2.50, $1.75
— chainlets $2.00.
— tiepins $1.50.
— lapel buttons $1.85
— Also available in gold-plated and gold.

Silver-plated spoons $1.50.
Silverplated letter-openers $3.00.

Ask your local agent or write:
HUGUENOT CROSS CANADA
Rocky Mountain House, Alta.
P.O. Box 324,

SUMMER CAMP
FOR RETARDED CHILDREN
(ages 8-18, Educable or Trainable)

Two 13-day sessions: **August 5-17**
August 19-31

At lovely Camp Medeba, West Guilford, in the beautiful Haliburton Highlands.

★ A SPECIALIZED AND VARIED PROGRAM.
★ CAPABLE AND DEDICATED STAFF.
★ ONE COUNSELLOR TO EVERY 2 CHILDREN.
★ REASONABLE COST.

Write today for camp brochure to:
Rev. James Reese,
Box 100,
Milton, Ontario.

Sponsored by —
The Ontario Christian Association For Exceptional Children

De Natuurgeneeswijze

wint steeds meer veld. Wat mens en dier nodig hebben ook ter bestrijding van ziekten zijn geen schadelijke verdovingsmiddelen, doch onschad geneeskruiden. Het zieke dier zoekt zijn kruidjes, zegt U dat niets? Neemt geen gevaarlijke verdovingsmiddelen, doch onze geneeskruiden. Zij schaden niet, verdoven niet, doch genezen! Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

PUBLICATIONS FOR THE PROMOTION OF SCRIPTURALLY DIRECTED LIVING

		PRICE Reg.	PRICE Discount
De Jongste and Van Krimpen:	**The Bible and the Life of the Christian** (150 pp.)	$2.00	$1.00
Berkouwer:	*The Conflict with Rome* (315 pp.)	5.95	2.95
Dooyeweerd:	*A New Critique of Theoretical Thought* — 4 Vol.	36.00	19.95
Dooyeweerd:	*The Christian Idea of the State*	1.00	0.65
Dooyeweerd:	*In the Twilight of Western Thought* (195 pp.)	2.50	1.50
Dooyeweerd:	*The Criteria of Progressive and Reactionary Tendencies in History*		0.25
Dooyeweerd:	*The Contest about the Concept of Sovereignty in Modern Jurisprudence and Political Science*		0.25
Kuyper:	*Christianity and the Class Struggle* (64 pp.)	2.00	1.00
McIntire:	*The Forgotten Art of World Shaking*		0.35
Olthuis:	*Values and Valuation*		0.35
Runner:	*The Relation of the Bible to Leearning*	2.00	1.50
Ridderbos:	*The Coming of the Kingdom* (550 pp.)	8.95	4.95
Seerveld:	*The Song of Moses and the Lamb*		0.60
Seerveld:	*Cultural Objectives for the Christian Teacher*		0.75
Schrotenboer:	*Motives of Ecumenism* (68 pp.)		1.25
Schrotenboer:	*Motives of Christian Higher Education*		0.25
Taylor:	**The Christian Philosophy of Law, Politics and the State** (650 pp.)	12.50	7.50

"Here's something else! A remarkable account by an Anglican Pastor in Great Britain, and in the Queen's own English (more or less), of the whole new movement for a reformational philosophy and life-practice associated with the names of Dooyeweerd and Vollenhoven. Taylor's book sets this whole Christian effort in the perspective of the historical development of Western civilization in the 19th and 20th centuries, and suggests ways in which Christians can come fundamentally to grips with the sickness unto death of our Western Society.

"A notable addition to our literature in the English language." —Dr. H. Evan Runner

OTHER BOOKS BY TAYLOR:

		Reg.	Discount
Taylor:	*The New Legality — In the Light of the Christian Philosophy of Law* (55 pp.)	1.00	0.60
Taylor:	*Evolution and the Reformation of Biology*	1.50	0.85

SERIE CHRISTELIJK PERSPECTIEF

Dooyeweerd:	*Verkenningen in de wijsbegeerte, de sociologie en de rechtsgegeschiedenis* (215 blz.)	$1.95
Van Riessen	*Mens en werk* (158 blz.)	1.95
Popma:	*Wijsbegeerte en anthropologie* (313 blz.)	2.50
Zuidema:	*Konfrontatie met Karl Barth* (207 blz.)	1.95
Diemer:	*Natuur en Wonder* (173 blz.)	1.95
Veenhof e.a.:	*Zicht op Calvijn* (219 blz.)	1.95
Popma:	*Nadenken over de tijd* (286 blz).)	2.50
Stellingwerff:	*Oorsprong en toekomst van de creatieve mens.* Met grafiek van Flip Vander burgt. (243 blz.)	2.50
Mekkes:	*Teken en motief der creatuur* (238 blz.)	2.50
Van Riessen:	*Mondigheid en de machten* (236 blz.)	2.50
Van der Hoeven e.a.	*Marxisme en Revolutie;* opstellen n.a.v. 50 jaar oktoberrevolutie in Rusland (1917-1967) (311 blz.)	2.50
Popma:	*Beschouwingen over het werk van Louis Couperus* (240 blz.)	2.50

Zuidema:	*Hiernamaals en Hiernumaals* (55 blz.)	0.50
Van Dijk:	*Perspectief* — Feestbundel	
Stellingwerff e.a.:	Van de jongeren bij het 25-jarig bestaan van de vereniging voor Calvinistische Wijsbegeerte (330 blz.)	1.50
Dooyeweerd:	*Encyclopedie van de Rechtswetenschap* (140 blz.)	3.50

We will mail our publication list upon request.

Don't send money now. We'll bill you after receipt of the books.

SEND ORDER TO:

P.P.S.D.L.
P.O. Box 6312, Grand Rapids, Michigan, 49506, U.S.A.

FOR GARDEN - GREENHOUSE AND FARM

DUTCH Spades, Shovels, Scufflehoes, Rakes, Hoes, Scythes, Tomato-planters, Flat-top Carriers,

VARY PRE-FAB Gothic style clear span greenhouses, suitable to cover with plastic film or clear corrugated rigid P.V.C.

VARY Cooling-Ventilating fans, for Stable, Barns and Chicken houses.

PLASTIC for every purpose, al sizes.

VARY EQUIPMENT CO.
Grimsby, Ontario - Phone 945-4745

ORDER NOW!!
YOUR
1968 YEARBOOKS
Chr. Ref. Church
and the
NEW BUDGET ENVELOPES
for next year.
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive
REXDALE, ONT.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.
Editor: D. Farenhorst.
Assistant Editor: Paul Tameling.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Nieuwe wegen

Ouders, die van God de zware opdracht hebben gekregen om voor een geestelijk onvolwaardig kind te zorgen, hebben meermalen aan Salem — de christelijke vereniging voor zenuwzieken — gevraagd, of er geen aandacht aan de geestelijk onvolwaardigen werd gegeven. Dat is een zeer begrijpelijke vraag, maar eveneens een moeilijke. Want steeds heeft Salem to nu toe moeten antwoorden, dat men slechts één stap tegelijk kan doen.

Nu schijnt hierin enige verandering te zijn gekomen. Salem is in contact gekomen met de Ontario Christian Association for Exceptional Children, een christelijke vereniging, die zich speciaal interesseert voor de "retarded children". Deze vereniging heeft verleden jaar voor het eerst — bij wijze van proef — een zomerkamp voor deze kinderen georganiseerd, dat zo goed is geslaagd, dat men het dit jaar weer wil doen. Juist op dit moment is Salem met hen in contact gekomen en is dus de mogelijkheid wijder geopend, dat ook onze mensen hiervan gebruik maken. Dit had natuurlijk toch wel gekund, maar door de samenwerking met Salem wordt het ons als het ware dichterbij gebracht.

In dit nummer zijn twee advertenties geplaatst, waarnaar wij onze lezers willen verwijzen. Het stemt tot dankbaarheid, dat God voor Salem nieuwe wegen opent, waardoor de barmhartigheid van de Heiland aan hen die lijden, beoefend kan worden.

D.F.

★ ★ ★

Johnny na twintig jaar

"Wat gaan we met Johnny doen in September?" Dit is een vraag, die momenteel in menig gezin wordt gesteld. Johnny heeft altijd de christelijke school bezocht en zit nu in de achtste klas. Straks moet hij naar de high school. Nu is Johnny niet de beste in de klas. Hij kan meekomen, maar daar houdt het ook mee op. Hij moet er hard voor blokken en zo kon hij een gemiddelde van 60 halen. Hij knutselt echter graag. Is er iets stuk in huis, dan is Johnny er al gauw bij om het te maken. Ach, hij is natuurlijk nog wat speels en kan niet lang aan eenzelfde project werken. Maar over het geheel genomen, geloven zijn ouders toch dat Johnny tot een goed ambachtsman kan uitgroeien.

"Wij sturen hem maar niet naar de Christian High," komen vader en moeder overeen. "Daar hebben zij alleen maar de academische en de 'business' cursussen. Wij zullen Johnny maar naar een technische cursus in de Public High sturen."

Jammer, die ouders hebben één ding over het hoofd gezien. Zij hadden even moeten praten met de teacher van die achtste klas. Zij kennen hun zoontje natuurlijk wel, maar die teacher heeft er toch nog weer een andere, een meer vakkundige kijk op. Die teacher had waarschijnlijk gezegd, dat met het oog op de toekomst Johnny toch wel beter die academische cursus aan de Christian High zou kunnen volgen. Want het gaat om de toekomst van Johnny. Die komt straks in de maatschappij te staan. Die technische cursus is op zichzelf wel goed, maar als Johnny straks een "job" moet hebben, beslissen niet de ouders en ook niet de teacher, maar beslist de baas, de industrie. En wanneer die industrie een keus moet maken tussen iemand met een academische cursus en iemand met een technische cursus, dan kiezen zij hem, die de academische cursus heeft doorlopen.

Wij gaan een toekomst tegen van meer brains en minder handenarbeid. En de ontwikkeling gaat verbazend snel. De eerste twintig jaar zullen ons heel wat veranderingen en verrassingen brengen. Een ambacht, zoals vroeger, komt in onbruik. De machine heeft de plaats ingenomen en vergis u niet, dit is niet meer tegen te houden. Daar moeten wij nu onze kinderen op voorbereiden.

Want opvoeden is voorbereiden en vormen. Niet maar tot een volwaardig burger, maar in christelijke zin tot een mens Gods. Wij kunnen dit niet serieus genoeg nemen. Dat is onze ouderlijke taak, dat wij onze kinderen voorbereiden om mensen Gods te worden, ook in de maatschappij. Dat is meer dan alleen maar zorgen, dat zij een baan krijgen. God ziet op ons toe, hoe wij onze taak uitvoeren. Daar hoort ook bij of wij gebruik maken van wat Hij ons in de Christian High Schools heeft gegeven.

D.F.

★ ★ ★

Na de achtste klas

Er is op schoolgebied heel wat bedrijvigheid. Als men alleen al de advertenties in ons blad ziet, waarin de vacatures in onze christelijke scholen worden vermeld, is men spoedig overtuigd, dat maart en april zoemen van voorbereidingen voor september.

Maar er is niet alleen veel werk in de schoolbesturen en in de kringen van de onderwijzers. Er is, althans er moet, ook bedrijvigheid zijn in onze gezinnen. In onze "reformed community".

Het heeft veel moeite en opoffering gekost om onze christelijke scholen op te zetten en het vraagt nog steeds inspanning om ze gaande te houden. Die scholen zijn niet alleen een last op onze schouders, zij zijn tevens een gave. Wij hebben er zelf aan mogen medewerken, maar wij erkennen er toch een gift van God in.

Houdt dit op, wanneer onze kinderen de achtste klas doorlopen hebben? Hebben zij dan voldoende christelijke training ontvangen, dat wij hen dan wel naar de Public High School kunnen zenden? Wij geloven van niet. High School studenten moeten minstens evenveel gevormd worden als grade school studenten. Hun geest staat nog even wijd open voor de indrukken van teacher en leermateriaal. Dat moeten wij als ouders wel goed inzien, willen wij niet het goede van het christelijk onderwijs gedeeltelijk teloor laten gaan, door onze kinderen na de lagere christelijke school de openbare high school te doen doorlopen.

Natuurlijk, dit kan niet overal. Evenmin als we onze kinderen overal naar de christelijke lagere school kunnen zenden. Maar waar het wel kan, moeten wij het doen.

Eén van de redenen, waarom de high schools onder ons minder bevolkt worden dan de grade schools kan het kostenvraagstuk zijn. Dit is inderdaad geen gemakkelijk probleem. Het schoolgeld is een zware last en het is te hopen, dat de pogingen om regeringssteun te krijgen, slagen mogen. Wanneer twee scholen onderhouden moeten worden, de lagere en de high schools, dan betekent dit een dubbele last. Wij kunnen ons indenken, dat mensen daarvan even terugschrikken.

Maar laten wij hierover praten. Laten wij samen naar een oplossing zoeken. De weg van de minste weerstand is onze kinderen dan maar naar de public high school te zenden, maar het is waarschijnlijk niet een beslissing die in geloof genomen is. En aan de andere kant rust op de gehele "reformed community" de plicht om te zien, of wij hierin elkaar niet helpen moeten. Nog teveel worden de scholen gezien als iets dat alleen ouders van kinderen aangaat. Nog te weinig als een bezit van onze christelijke gemeenschap. Maar laten wij toch even verder kijken. Onze scholen vormen de burgers van de maatschappij van morgen. Met Gods hulp zal de generatie van straks invloed op het leven uitoefenen, maar dan moet die generatie nu christelijk worden gevormd. Dat is ons aller verantwoordelijkheid.

Indien onze scholen, lagere zowel als high schools, meer een zaak worden van ons allen, zullen de lasten gemakkelijker te verdelen zijn, zal ook het schoolgeld niet zo hoog behoeven te zijn en daardoor de mogelijkheid groter worden, dat alle ouders hun kinderen zo laten onderwijzen, als dit voor God verantwoord is.

D.F.

★ ★ ★

Boeren-nummer

Calvinist-Contact gaat de boer op voor de boer.

In dit nummer hebben wij meer dan gewone aandacht aan de boer willen geven, omdat wij menen, dat de boer meer respect verdient dan hij ontvangt.

Kwaliteit en zakelijkheid

In het begin van de immigratie waren we al wat blij wanneer het kerkelijk- en organisatieleven rolde. Het ging nog wel hortend en stotend, maar men moest nu eenmaal roeien met de riemen die men had. Vandaag wordt dit anders. Het kerkelijk- en organisatieleven is op gang. Op vele plaatsen zijn nieuwe kerken en scholen de trots van de Hollandse immigrant! Nu moeten we verder. De tweede fase begint.

Dit houdt in dat we alles wat eerst werd opgebouwd eens nader gaan bekijken. In het begin hebben we niet veel gelegenheid gehad om aan de afwerking en de kwaliteit aandacht te besteden. We waren allang blij met wat we hadden en met de manier waarop alles reilde en zeilde. Later zouden we immers wel eens weer zien. Dat moeten we nu gaan doen. We moeten gaan zien waarin we verbeteringen kunnen aanbrengen. We moeten de fouten, die we in het begin hebben gemaakt, proberen te verhelpen. We moeten ons nu toeleggen op de **kwaliteit.**

Wanneer wij ons gaan toeleggen op het verbeteren van de bestaande toestanden dan dreigt er altijd het gevaar dat iemand dit verkeerd opvat. Men denkt dat wij door verbeteringen aan te brengen het eerste begin eigenlijk niet te hoog achten. Dat we wat neerkijken op wat de eerste immigranten vlug in elkaar hebben getimmerd. Dat behoeft echte zo niet te zijn. Integendeel wij hebben grote waardering voor wat de eerste immigranten met beperkte middelen hebben verricht. Wij nemen de fouten die zij gemaakt hebben op de koop toe!

Dit betekent echter niet dat we nu wel tevreden kunnen zijn. Zodra de middelen er zijn om verbeteringen aan te brengen, dan zijn we verplicht die aan te brengen. Niemand zal het een huismoeder kwalijk hebben genomen dat zij in het begin de zaken in huis niet zo netjes voor elkaar had. Men zal eerder verbaasd hebben gestaan hoeveel moeders met beperkte middelen in staat waren het in huis toch gezellig te maken. Nu men eenmaal over meer middelen beschikt wordt er van haar ook verwacht dat ze in het huis verbeteringen zal aanbrengen. Dat is nogal logisch.

Hetzelfde geldt ook voor het kerkelijke-, school- en organisatieleven. Wij zullen verbeteringen aan moeten brengen waar dit mogelijk is. In verschillende advertenties vraagt men: ean **experienced** teacher. Daarmee zegt de schoolvereniging niet dat men niet dankbaar is voor al de geboden hulp van minder ervaren onderwijzers (essen). Het is nu eenmaal zo dat vandaag hogere eisen worden gesteld. Dat mag ook niet anders, want van ons mogen nu ook langzamerhand hogere eisen worden gesteld.

Dit kan natuurlijk wel eens pijnlijke momenten opleveren. Ik noem slecht één voorbeeld. In sommige gemeenten hebben mensen die in de 50 waren toen ze naar Canada emigreerden, als ouderling de gemeente onschatbare diensten bewezen. Met wijs beleid hebben ze de gemeenten door de eerste stormen heengeleid. Nu gebeurt het soms dat deze ouderlingen, die soms moeite hebben om in het Engels over godsdienstige onderwerpen te praten of op huisbezoek niet in het Engels durven bidden, worden gepasseerd, wanneer er jonge gezinnen in de gemeente moeten worden bezocht. Dat kan soms even pijnlijk zijn. De jongeren beheersen het Nederlands niet voldoende dat zij de theologische termen verstaan. In dergelijke gezinnen moet dus iemand op bezoek gaan die zich wel in het Engels kan uitdrukken. Een oudere ouderling behoeft zich echter toch niet gepasseerd te voelen omdat hij nog alleen de ouderen in de gemeente mag bezoeken? Het gaat er toch om dat het huisbezoek zo goed mogelijk tot haar recht komt? Dit is maar een voorbeeld.

Hetzelfde doet zich voor in schoolbesturen en andere organisaties. Jongeren vervangen de oudern. Mensen met meer kennis van zaken op een bepaald gebied nemen de plaats in van hen die, hoewel minder bevoegd, er zich in het begin toch dapper hebben doorgeslagen.

Dit is echter niet de enige moeilijkheid die zich kan voordoen. Sommigen kunnen het ook niet best hebben dat jongeren, die beter met de zaken op de hoogte zijn, nu plotseling dé man zijn. Om nog maar weer eens een voorbeeld te noemen. In een gemeente moet een school worden gebouwd. In deze gemeente is en broeder die een uitstekend timmerman is en vanwege zijn kwaliteiten het oude kerkgebouw, dat de gemeente van een ander heeft overgenomen, keurig heeft opgeknapt. Iedereen was met het resultaat tevreden. Nu woont er in de naburige kerkelijke gemeente een architect. Aangezien men graag een goed, solide schoolgebouw wil bouwen vraagt men de architect om tegen vergoeding een tekening te maken. De broeder-timmerman wordt gepasseerd. Vroeger heeft hij de kerk voor en prikje mogen opknappen en nu hebben ze hem niet meer nodig, zo wordt er gemompeld. Is dat wel zo? Is het niet begrijpelijk dat de schoolvereniging gebruik maakt van een expert? Is de schoolvereniging dat zelfs niet aan de ouders verplicht om een gedegen schoolgebouw te bouwen, zodat hun centen goed worden besteed? Het Nederlandse spreekwoord zegt toch zo juist: 'goedkoop is duurkoop'.

Wij moeten de zaken zuiver stellen. Wij moeten de kwaliteit verbeteren, dus moeten we op allerlei gebied naar deskundige mensen omzien. Dat geldt op allerlei terrein. Dat geldt bv. ook van ons blad. Degenen die het Engels beheersen zullen de plaats innemen van hen die zich in het Nederlands beter kunnen uitdrukken. Is dat erg? In het geheel niet. Er blijft voor degenen die zich langzamerhand terugtrekken nog voldoende werk over! Waarschijnlijk op een ander terrein, maar daarom niet minder blangrijk. Laten we dankbaar zijn dat er jongeren zijn die de taak van de ouderen willen overnemen. Laten we niet op onze teentjes zijn getrapt als ze de fouten, die wij gemaakt hebben, corrigeren.

Wij moeten dus streven naar een betere kwaliteit. Want wij mogen niet te gauw tevreden zijn. Ik weet er alles van. Elke keer trachten we ons blad te verbeteren door meer medewerkers aan te trekken, maar tot op heden kunnen we in onze kring nog niet te kust en te keur gaan wat ervaren medewerkers betreft. Dit mag ons niet verhinderen om ons daarvoor in te spannen. Zo geldt het op allerlei gebied. Wij mogen niet zeggen, zolang we een christelijke school hebben is het allang goed. De kwaliteit komt er niet zo op aan. Dat is in het geheel geen christelijke houding.

Wanneer wij nu met de verbetering bezig zijn en proberen ons werk uit te breiden dan mochten we wel eens wat **zakelijker** worden. U moet dit woord zakelijk niet verkeerd opvatten. Ik bedoel niet dat we onpersoonlijk moeten worden. Dat we alleen op de financiële kant moeten zien, alsof ons geloof als de stuwende kracht niet meer meetelt. Toch zeggen we wel dat het geloof een zakelijke aanpak niet uitsluit. Dat gebeurt maar al te vaak.

Ik noem maar weer een concreet voorbeeld. In sommige gemeenten weet men jaren van te voren al dat er een nieuwe kerk zal moeten worden gebouwd. of nieuwe lokalen nodig zullen zijn. In plaats van vooruit te zien wacht men tot het laatst om een stuk grond voor de nieuwe kerk te kopen of men koopt zo'n klein stuk grond dat er nauwelijks ruimte is om het schoolgebouw uit te breiden. In sommige plaatsen heeft men een pastorie zover van het dorp of stad af gebouwd — om te bezuinigen — dat veel domineesvrouwen er weinig voor voelen om in deze eenzaamheid met hun kinderen, die geen buurvriendjes hebben, te wonen. Er wordt dan vaak gezegd: "God zal wel in onze nood voorzien." Inderdaad, God zal in onze nood voorzien, maar dat betekent niet dat wij ons onnodig in moeilijkheden moeten werken. Wij kunnen onze verkeerde zuinigheid zo niet goedpraten. Zo zouden we nog veel meer voorbeelden kunnen noemen. Men bouwt een school met eigen krachten, omdat het zoveel voordeliger is, maar het is de vraag of dit altijd wel waar is. Wij zouden eens wat zakelijker moeten zijn. Wij moeten eens wat verder vooruit moeten zien. Dat is werkelijk geen teken van een gebrek aan Godsvertrouwen. Door wat meer zakelijkheid zou heel wat geld kunnen worden bespaard en heel wat zaken beter worden aangepakt. Laten we daarmee bij de uitbouw rekening houden.

P.T.

Het verschil tussen de stedeling en de boer is lang niet zo groot meer als dit eens geweest is, maar toch moet het kleine verschil, dat er nog wezen mag, worden uitgewist. Wij laten de "boeren nog teveel dorsen' en het Nederlandse spreekwoord is nog niet uitgesleten, dat "twaalf boeren en een hond dertien rekels" zijn.

De boeren mogen het wel weten, dat wij trots op hen zijn. Zij zijn een enorm belangrijke schakel in onze samenleving. Wij kunnen ons het leven niet indenken zonder de boer. Dit is nooit anders geweest, maar de tijd ligt nog niet zo lang achter ons, dat de stedeling zich maatschappelijk op een iets hoger plan dacht dan de boer. En nog kijken wij een beetje vreemd op, wanneer wij lezen dat een minister of een professor er een boerderij op na houdt.

Boer zijn is niet gemakkelijk. Een ander Nederlands spreekwoord zegt, dat boer worden geen kunst is, maar boer blijven. En daar weten onze boeren genoeg van mee te spreken. Men moet niet alleen met vee kunnen omgaan, men moet ook weten wat handel is. Men moet kijk hebben op zijn boekhouding, op chemie, op techniek (voor de landbouwwerktuigen), op marktverhoudingen, enz. Als men in nijverheid en industrie zich al meer specialiseert, moet de boer zich kennis op schier alle terreinen eigen maken.

Wij brengen de boer ons eresaluut voor zijn bijdrage in de samenleving. Deze is veelzijdig en zeer waardevol. De meesten onzer zijn hier in dit land als farmer begonnen. Sommigen zijn in handel of industrie verzeild geraakt, maar een groot aantal is het oorspronkelijke beroep trouw gebleven. De meesten van hen hebben zich verenigd in de Christian Farmers' Federation, teneinde ook op dit terrein het Christelijk sociale getuigenis te doen horen.

De Nederlandse taal heeft vergelijkenderwijs ook nog iets moois van de boer te zeggen. Als men op iemands woord aan kan, wordt er van hem gezegd, dat hij op zijn woord staat als een boer op zijn klompen. Zo goed als je op een boer aan kunt, zo kun je op hem aan. Zo zien wij onze boeren en zo zijn zij de ruggegraat van onze samenleving.

D.F.

"DATUM CENTRALE"

Herhaaldelijk komt het voor, dat verenigingen of organisaties een samenkomst organiseren, daarvoor en datum en plaats vaststellen, om later uit te vinden, dat een andere vereniging of organisatie op dezelfde datum een vergadering heeft belegd.

Van sommige kanten krijgen wij bijtijds bericht van een komende vergadering, zodat wij daarvan melding kunnen maken in ons blad. Maar in de meeste gevallen is ons niets bekend.

Wij stellen daarom voor, dat alle verenigingen en organisaties die een publieke samenkomst organiseren, ons daarvan tijdig op de hoogte stellen, zodat wij deze vergadering dan in een speciaal hoekje in ons blad kunnen aankondigen. Wij leggen de nadruk op tijdig. Het beleggen van een bijeenkomst is doorgaans een veelzijdige bezigheid en het is dan jammer, indien men bemerkt, dat men in "concurrentie" is met andern.e Tijdige mededeling kan een hoop narigheid voorkomen.

Ons blad stelt zich gaarne voor deze "service" beschikbaar. Wij wachten dus op Uw bericht.

Redactie.

DORDT COLLEGE

INVITES YOU to join students from 21 states, 4 provinces of Canada and from Guam to inquire and apply for admittance to its College Program.

A Distinctive Christian Liberal Arts Education.

Degree programs available in:
Elementary and Secondary Education;
Pre-Sem; General: for Pre-Law,
Pre-Medical, Pre-Dentist, Pre-Engineering,
Medical-Technology, Preparation for Social
Work, and Pre-Nursing students.

An individual personal touch.

A possible saving to you in cost of $300 or more per year primarily in board and room costs.

Financial assistance available in many forms.

For Information Write to:

DORDT COLLEGE
SIOUX CENTER, IOWA
51250

Alleen het
s.s. MAASDAM
gaat naar
Southampton,
Le Havre,
Rotterdam.

(Afvaarten van Montreal en Quebec)

De voornaamste havens van Europa. Vlak bij plaatsen zoals Parijs, Amsterdam en vrijwel alle andere belangrijke steden. En alleen Holland-Amerika vaart er heen, linea recta vanuit Canada. Met het ss. Maasdam met zijn twee klassen, volledig air-conditioned en uitgerust met stabilisatoren, een waar zeekasteel.

Holland-Amerika heeft ook het fooiensysteem afgeschaft. Voortaan behoeft U zich dus niet meer het hoofd te breken over de vraag wie een fooi te geven en hoeveel. We dachten dat dit uw reis zelfs nog plezieriger zou maken.

Maar bovendien kunt U volkomen uitgerust aankomen in Europa, gereed om aan het werk te gaan of rond te reizen. U zult al heel gauw inzien waarom Holland Amerika altijd zegt, dat de zee niet bedoeld is om er overheen te vliegen. En U zult genieten van het gevoel om met een door de zilte zeelucht gescherpte eetlust aan tafel plaats te nemen, na een bezige dag aan dek.

Laat daarom uw reisbureau U eens alles vertellen over Holland-Amerika's directe dienst op Europa. En mochten de afvaartdagen U niet schikken, dan kan men U daar de reismogelijkheden vanuit New York voorleggen. Wellicht kunnen wij U van daaruit naar Europa brengen op de Rotterdam, de Nieuw Amsterdam of de Statendam.

Holland-Amerika Lijn
MONTREAL • TORONTO
Gen. Agents in Halifax: Furness, Withy & Co.

Zendingsartsen in Pakistan

Misschien kunnen de dokters van Jalalpur je nog helpen

Aan de ene tafel opereert dokter Bakker een oude man aan z'n ogen. En op de andere tafel maken zusters de volgende patient al klaar. Ook dat wordt een oogoperatie. Berucht zijn in Pakistan de oogziektes, waardoor mensen volslagen blind worden. Op drukke dagen opereert dokter Bakker er twintig. Dan heeft hij in z'n oude zendingsziekenhuis in Jalalpur twee operatietafels nodig. Zevenhonderd mensen kwamen vorig jaar blind naar dit ziekenhuis. Ziende gingen ze weer naar huis.

Dokter Bakker, uitgezonden door de gereformeerde zending van Nederland naar dit afgelegen ziekenhuis hoog in 't noorden van Pakistan krijgt z'n patienten van honderden kilometers ver. Hij is de enige chirurg in de streek. En hij heeft een beste naam. Dokters van andere ziekenhuizen sturen hem hun patienten als ze zelf geen raad meer weten. "Ga maar naar Jalalpur. Misschien kunnen ze daar nog iets aan je doen".

Och, ook voor Jalalpur is het soms te laat. Ik loop met dokter Sikkel, de andere zendingsarts hier op deze post door het kinderpaviljoen. Hij laat me een kleine baby zien. "Kijk, die werd geboren zonder anus. Toen hebben ze er de dorpskapper bij gehaald en die prikte er een gat in. De wond schroeiden ze dicht met gloeiende houtskool. Nee, dat kindje zal 't niet meer halen . . ."

Veel te oud is het ziekenhuis van Jalalpur. De mensen liggen er in sombere donkere barak-achtige ruimten. Maar ze zijn blij. Want ze weten het zeker: hier zijn ze in goede handen. In het harde leven van dit land is Jalalpurs oude ziekenhuis een oase van goedheid en hulpvaardige liefde. En voor de kinderen is er al een nieuw paviljoen. Een eenvoudig, maar fleurig en licht gebouw, Een paar jaar geleden werd het gebouwd dank zij de actie voor Pakistan van de gereformeerde vrouwenbond in Nederland. De kinderen liggen er in frisse zaaltjes met leuke muurschilderingen. "Als ze beter zijn huilen ze soms dat ze weer naar huis moeten. Ze hebben hier ook zo'n heerlijk schoon bedje," vertelt dokter Sikkel.

Sikkel en Bakker: twee van de zeventien werkers van zending en werelddiakonaat van de gereformeerde kerken in Pakistan. Zij zijn dokters. Een zestig kilometer verder werken twee leraren aan een ambachtsschool, en nog verder, vlak bij de grens met India proberen een paar werelddiakenen noodlijdende dorpsgmeenschappen te helpen in hun strijd om een iets beter bestaan. Aan het vermaarde Murray College in Sialkot doceren drie leraren van de zending. In Lahore zit een lerares en sinds kort een maatschappelijk werkster. Een predikant dringt door in de moeilijk bereikbare moslim-gemeenschap en in Karachi sloven een verloskundige en 'n sociale werker zich uit in de meest troosteloze misèrewijk van deze havenstad. Een VU-socioloog onderzoekt wat hier nog meer kan en moet gebeuren in de toekomst.

De toekomst... daarvoor wordt deze maand in Nederland de grote actie "Kom over de Brug" gevoerd. Op twintig miljoen rekent men. Hetzelfde dus wat protestants Nederland een paar jaar geleden opbracht voor de kerkbouwactie "Antwoord 64". Zal men dat ook over hebben voor zending en werelddiakonaat? In Pakistan ziet men vol spanning uit. En in nog tientallen andere landen. Want "Kom over de Brug" heeft projecten over de hele wereld.

Maar terug naar dat ziekenhuis in Jalalpur. Natuurlijk in die oude troosteloze ruimten hebben de zieken 't altijd nog stukken beter dan thuis. En het is er ook goed schoon. Maar op het nieuwe terrein tegenover het oude complex staat al het nieuwe kinderpaviljoen, zoals gezegd: gebouwd door de gereformeerde vrouwenbond. Nog een paar nieuwe afdelingen kwamen er dank zij de actie van die bond. Sober van opzet, maar fleurig en vriendelijk. In zo'n sfeer zouden alle patienten moeten vertoeven.

De dokters peinzen er al lang over na. Er zit veel aan vast. Het gaat niet alleen om geld. Straks ook om een chirurg die dokter Bakker kan opvolgen. Want met een goede chirurg staat of valt de reputatie van 't ziekenhuis. Dit moet allemaal grondig bekeken worden en dat zal gebeuren ook.

En dan: christenen gingen hierheen met een opdracht. Ze gehoorzaamden de Heer, die tegen Abraham zei: Ga — en wees een zegen. Medisch gezin is het ziekenhuis een grote zegen. Maar daarmee is men in Pakistan niet klaar, zomin als men dat in Nederland of waar ook ter wereld zou zijn. Ik zie een bed met een paar grauwe dekens er op ergens in een hoek van een donkere ziekenzaal. Verscholen onder die dekens ligt een oude man te sterven. Z'n zoons wisten al lang dat vader doodziek was, maar ze deden er niets aan. Ze lieten hem kreperen, want vader had geld en daar zaten de zoons om verlegen. Ik schrok. Niet zo erg zeker was ik er ineens van of je om zoiets te zien naar Pakistan moet reizen. Wat gebeurt er in ons land?

Nog minder durfde ik te vragen of die zoons christenen waren of moslims. Na een paar dagen in Pakistan had ik dat al afgeleerd. Er zijn niet veel christenen in dit land. Nauwelijks één procent van de bevolking. En nog veel kleiner is het percentage van hen voor wie het christen-zijn meer betekent dan dat ze geen moslim zijn.

Wie droomt van jonge, vitale christengemeenten moet niet naar Pakistan gaan. Trouwens waar wil men die zoeken? Een bijbelvrouw gaat dagelijks de patienten langs in het ziekenhuis in Jalalpur. Weinigen hebben behoefte aan een gesprek. Moslims niet en christenen niet. De beide nederlandse artsen maken elke week een rondgang langs alle patienten. Ja, ja: trek er op uit en wees een zegen. Wat betekent kerstfeest, vroegen ze aan de patienten. De meesten wisten het niet. Eén gaf een antwoord: "dat je blij moet zijn". Maar wat is dat blij zijn in dit land? De zevenhonderd blinden die hier in Jalalpur vorig jaar ziende werden, hebben er misschien iets van bevoeld. Zeker: er is volop werk voor de kerk in Pakistan.

Jac. B. Looijen.

INGEZONDEN

Als antwoord op de vragen, welke ik ontving om te komen tot de oprichting van een Christelijke politieke partij, adviseer ik te schrijven aan:

Honorable Dr. R. N. Thompson,
Member of Parliament,
OTTAWA, Ont.

Hij heeft mij gezegd, dat hij het op prijs stelt, daarover brieven te ontvangn. Indien men de voorkeur geeft in het Nederlands te schrijven, dan is het adres: C.J.L. Foundation, P.O. Box 151, Rexdale, Ont.

A. Koens,
Guelph, Ont.

NEDERLANDSE BAZAAR IN TORONTO

De vijfde Nederlandse Bazaar zal gehouden worden op 26 oktober 1968 en wel in de zaal van St. Gabriel's Centre op Sheppard Ave. even ten Oosten van Bayview Ave. Zoals voorheen zal een verkoop gehouden worden van levensmiddelen, handwerken, bloemen, planten, textiel, boeken, knutselwerken enz.

Zowel dames als heren kunnen hun medewerking verlenen om deze bazaar weer een succes te maken. De financiële opbrengst wordt aangewend om Nederlanders, in en om Toronto, die zich in moeilijke omstandigheden bevinden, te steunen.

Er is een mogelijkheid om aantrekkelijke prijzen te winnen. De K.L.M. heeft de **hoofdprijs** beschikbaar gesteld: een **Retourtrip voor twee personen naar Holland.**

Verdere inlichtingen worden gaarne verstrekt door Mrs. H. Bloemink, 31 Cornerbrook Dr., Don Mills, Ont., Tel. 449-0632, of Mrs. M. Coopman, 74 Sabrina Dr., Weston, Ont., Tel. 244-9867.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A
Mich. 49508

NEDERLANDS CONSULAAT IN CALGARY, ALTA.

Ten vervolge op het bericht inzake de tijdelijke sluiting van het Nederlandse Vice-Consulaat te Calgary, wordt medegedeeld dat de Consul te Edmonton op de vierde maandag van elke maand zitting zal houden in het Caravan Motor Hotel, 4th Street - 4th Avenue S.W. (telefoon 263-1010) te Calgary, van 10—12 's morgens en na telefonische afspraak zo nodig ook 's middags.

Lambert Huizingh
Acredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits
•
1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

Groente- en Bloemzaden
BLOEMBOLLEN, VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, VASTE PLANTEN, ENZ. ENZ.
OOK: HOLL. SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOEREKOOL, BRUSS. WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, ETC. ETC.
TEVENS: HOLL. KAMER-PLANTEN.
Holl. of Eng. Prijscourant op aanvrage geheel gratis.
WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.
Location at: CHRISTIE'S CORNERS between Bullock's and Peter's Corners 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open: Daily from 8 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays. Phone: 628-6641 Dundas.

KAAS
van
Frico
Nederland's grootste kaasmaker! *
GOUDA - EDAMMER - KOMIJNEKAAS
wekelijks vers verscheept uit Nederland
- bij het ontbijt en de koffietafel
- voor Uw evening snack.
VOOR DE SCHOOL-LUNCH
Geeft Uw kinderen extra energie
vooral nodig gedurende de koude maanden!
* Wheelbarrow Brand — een Jan K. OVERWEEL Import —

FEUILLETON

Late Lente

door Hugo Kingmans

(23)

Behaaglijk zetten zij zich in een luie stoel, de lange benen over elkaar. 't Is vreemd genoeg, maar waar: alle Mounties zijn lang en slank. Misschien worden ze wel uitgezocht voor dit keurkorps. Beleefd zijn die lui ook.

"Dat smaakt, Miss," zegt de sergeant, die in één teug de beker karnemelk heeft leeggedronken. "Heerlijk fris."

John treedt binnen. Hij heeft de twee paarden verzorgd. Juist hoort hij zijn vader vragen: "Hoe komen jullie hier verzeild! Ik ben mij van geen kwaad bewust."

De sergeant lacht smakelijk, terwijl hij een sigaret opsteekt, die Bill hem en zijn kameraad heeft gepresenteerd.

"We zitten achter een paar veedieven aan. Al een paar weken. De schoeljes ontkomen ons telkens. Maar we krijgen ze wel."

Dat beamen allen. Ze weten: dat is geen grootspraak. Al duurt het weken, maanden, misschien wel een jaar, de schuldigen ontkomen toch niet. Wie de belangstelling van de Mounties heeft, kan erop rekenen, dat die niet rusten vóór hij achter slot en grendel zit. Op hun taaie paarden draven zij land en bos en prairie kris-kras door tot in het onherbergzame Noorden toe. Er zijn afdelingen in dit politiekorps van drieduizend man, die uitgerust zijn met een zendinstallatie. Midden in de prairie praten zij met het hoofdkwartier in Ottawa.

"'k Heb geen ongure individuen in de buurt gezien," merkt Jan Stelmaker op.

Dan schateren ze opeens van de gulle alch. Want laat die sergeant nu strak Bill Red zitten aan te staren!

"Ha, die Bill! Wat heb ik gezegd?" plaagt Bertha.

"Ben jij misschien een Jersey uit Lethbridge?" vraagt de sergeant.

Bill springt koddig in de houding.

"Klopt, boy."

"Je bedoelt: sergeant. Schaam je, een Mountie aan te spreken met "boy"," zet Alice de student op zijn nummer.

"Gezellige boel is het hier. Van Hollandse afkomst?" informeert de sergeant, die blijkbaar het woord doet. Zijn kameraad heeft nog niets gezegd. Die lacht maar.

"Geraden," antwoordt de boer.

"Dacht ik wel. Dat moet een aardig landje zijn. Maar het komt er weer lelijk tussen te zitten. Hebben jullie het laatste nieuws al gehoord?"

"Vanmorgen, ja. 't Wordt vast oorlog in Europa, dacht je niet?" vraagt Jan Stelmaker.

"Er is geen twijfel meer aan. Ik kan straks mijn baantje wel vaarwel zeggen."

"In militaire dienst?" vraagt James levendig.

"Ik ben reserve-officier. Nu, dan weet je het wel."

"Misschien valt het mee," zegt Bertha. "Als het puntje bij paaltje, haalt Duitsland wel bakzeil, dacht je niet?"

Dan komt Jim Davidson in vuur. Hij drukt zijn sigarettenpeukje in de asbak uit en barst los: "'t Mocht wat! Hitler zet door, reken maar! Die stomme Chamberlain zit in München zoete broodje te bakken en de stakkerd snapt niet, dat hij voor de gek gehouden wordt. Ik ga mij vrijwillig melden, als de ketel daarginds springt."

"Oorlog komt er vast, mensen," zegt de sergeant. "Duitsland haalt geen bakzeil."

"Is de oorlog al uitgebroken, sergant?"

"Zover is het nog niet. Maar het komt ervan. Het laatse nieuws is, dat Duitsland en Rusland een verbond hebben gesloten. Duitsland zal Rusland niet aanvallen en omgekeerd. In de rug is de Duistser dus gedekt."

"Een verbond tussen Duitsland en Rusland?! En het zijn vijanden! Hitler scheldt altijd op de communisten," zegt Jan Stelmaker verbaasd.

"Hoge politiek," meent de Mountie, die zich op zijn gemak voelt in dit gezelschap.

In gewone omstandigheden zou de farmer de boys en zichzelf al hebben opgejaagd: vooruit, de tarwe moet eruit! Maar nu laat hij de tarwe. Het gist in de wereld, dat staat vast. En Canada krijgt er straks ook mee te maken. En John . . . John . . .

John denkt misschien zelf niet zo ver. Hij bekijkt vol belangstelling de politiesergeant.

"Maar komaan, Albert, we zullen weer opstappen. Tot aan het front, boy. Het front in Frankrijk zullen we maar zeggen."

"Als er oorlog komt, en dat geloof ik vast, ga ik mééhelpen, Duitsland bevechten. En jij, Bill?"

"'k Heb altijd het verlangen gehad, de Rijn te bevaren en Berlijn te zien," antwoordt Bill droog.

En dan weten allen op de farm: Bill gaat óók.

De Mounties nemen afscheid, de sergeant met veel zwier, zijn kameraad bedeesd. Wanneer deze de boer de hand drukt, houdt Stelmaker die even vast en kijkt hem in de bruine ogen.

"Je naam?"

"Albert Dumourez, Mr. Stelmaker."

"Frans?"

In dit wonderlijke land wonen allerlei soort mensen: Fransen, Engelsen, Schotten, Ieren, Polen, Hollanders, Duitsers, zelfs Italianen. En die allen vormen de bevolking van Canada. En ze kunnen het goed met elkaar vinden ook.

"Hou je goed, boy. En verlies God niet uit het oog."

"Dank u," zegt hij eenvoudig.

Enkele minuten later draven de Mounties weg, nog vrolijk met de arm zwaaiend.

"Aan het werk, boys," beveelt John Stelmaker.

Dan wordt het stil in de huiskamer van de farm, want de meisjes gaan zitten naaien.

Het is een ruim vertrek met dubbele, houten wanden. De gehele farm is van hout, gekliefd in de nabije wouden. Elk jaar, in de slappe tijd, wat bijgebouwd. Zo is een flinke boerderij ontstaan.

Jan Stelmaker heeft goede jaren gemaakt. Maar ook slechte. Er zijn ziekten geweest op de uitgestrekte tarwevelden. Die komen nu minder voor, want door de zorg van de regering worden die ziekten bestreden. Erg is soms de sprinkhanenplaag. Vijf jaar achtereen, van 1931 tot 1936 waren er zoveel sprinkhanen, dat meer dan de halve oogst vernield werd.

Het is in die jaren geweest dat Jan Stelmaker zich op de schapenteelt is gaan toeleggen, evenals meer boeren. En dan nog wat erbij. Dat deed hij uit liefhebberij ook zo graag: bijenteelt. Voor zover hij weet, is hij de enige boer in wijde omtrek, die bijen houdt. De gewonnen honing komt niet alleen terecht in Granum, maar tot Edmonton en verder, toe.

Een kleine auto rijdt over de zandweg die van de grote verkeersweg naar de boerderij voert. Met een elegante zwaai draait het wagentje tot vóór de deur. Een vief meisje stapt uit, een tas in de hand.

De beide meisjes glimlachen: Jenny Hekman, de jongste van de Groninger, die al geruime tijd vóór Jan Stelmaker in deze contreien woont. Jenny is natuurlijk ook verengelst, maar de Groninger aard van vader en moeder heeft zij toch niet geheel verloren. Zij kan ook plat Gronings spreken, van kindsaf geleerd. En dan moeten ze soms schateren om de kostelijke droge humor. Daarom lachen de beide meisjes als ze haar zien.

"De post," zegt Jenny, binnenstappend.

Uit haar tas komen enkele brieven, de kerkbode, een groot weekblad.

"Zo Jenny, in Granum geweest?"

"En verder in Lethbridge. Bij de tandarts. Geen grapje. En de post gehaald."

Brievenbestellers komen niet op de farm. Dat zijn géén afstanden! Elke farmer heeft op het postkantoor in Granum een box. Grote kinderen die de school bezoeken, brengen de post dan mee naar huis. Vrienden en kennissen doen het ook wel. In elk geval komt de post te bestemder plaatse.

Alice en Jenny keuvelen honderd uit. Bertha die moeder vervangt, heeft de brieven aangepakt. Beide uit Holland: een uit Zwolle, van opa Stelmaker, die oud begint te worden, en een van moeders familie uit Gelderland, beide brieven achttien dagen geleden gechrevens, vlug overgekomen dus.

Zij is weldra in de epistles verdiept. Hollands schrijven kunnen Alice en zij niet, maar lezen gaat wel. Zij is er zo "in" — een stukje "Holland" is binnengedrongen! — dat het gelach der twee meisjes niet tot haar doordringt en zij, verdwaasd en afwezig, opkijkt, als Jenny haar de hand drukt.

"Ik ben niet erg beleefd geweest, Jenny. Die brieven."

"Krek as bie ons thuus," schatert Jenny en verdwijnt.

* * *

Het werk is voor die dag gedaan. Alvorens de rust van de nacht op te zoeken, zit het gezin van John Stelmaker met de drie studenten op het grasveld.

Het is een heerlijke zomeravond. De zon is bloedrood ondergegaan. Een lichte nevel komt opzetten, voorspellend dat 't morgen weer warm zal zijn. De boer en Bertha zitten op stoelen, de andere in het gras. James Windsor heeft op zijn mandoline getokkeld, en ze hebben gezongen dat het een lust was.

Dan komt het gesprek ineens op de brieven die uit Holland gekomen zijn. En John Stelmaker vertelt, dat er natuurlijk in Holland bezorgdheid is over de internationale toestand. De grenswacht is er gemobiliseerd. Maar men denkt er, dat Holland wel vrij zal blijven, evenals in de vorige oorlog.

"Hoe lang zal een nieuwe oorlog duren?" vraagt Bertha.

"Geen vier jaar," meent Bill Red. "Dat bestaat niet. Dan is de hele wereld plat gegooid. Als regen zullen de bommen naar beneden rollen."

"Hou op," griezelt Alice.

"Ja, kind, oorlog is vreselijk," zegt Stelmaker. "Canada zal er wel mee te maken krijgen, maar hier kan de Duitser in elk geval niet komen."

"Ik snap niet, wat wij ermee te maken hebben," merkt James Windsor op. "Laten ze daar in Europa hun eigen boontjes doppen."

"Als Engeland in gevaar is, moeten de Dominions bijspringen, dat is duidelijk," zegt de boer.

"Dat is mij nu juist niet duidelijk," houdt James vol. "Laat Engeland voor zichzelf zorgen."

"Onzin, James — Jim Davidson komt weer in vuur — we zijn verbonden met Engeland, al hebben wij zelfstandigheid. Geloof maar, dat ons Parlement voor deelneming aan de kant van Engeland is. En dan vergeet je nog wat: als Hitler en zijn trawanten dóórzetten, is niet alleen Engeland in gevaar, maar de hele wereld, de Verenigde Staten ook."

"Welja, moeten die soms ook méédoen, net als toen?"

"Als ze verstandig zijn, ja! We zullen eens zien wat Roosevelt doet."

"Voorlopig niets, net als in de vorige oorlog," merkt de farmer op. "Als het misgaat, dan pakken de U.S.A. ook aan."

"Bah, jullie doen net alsof er al oorlog is," klaagt Bertha. "Praat over wat anders."

"Och, meisjes, die oorlog komt er, dat staat vast. Churchill heeft een paar jaar geleden al gewaarschuwd dat Duitsland zich stevig bewapent en Engeland niets doet. Maar de sufferds wilden niet luisteren en nu zitten ze met de gebakken peren. Nu gaat Chamberlain zoete broodjes bakken."

"Een oorlogszuchtig heer ben jij," smaalt James.

"Niks hoor," gaat Jim verder. "Zo vredelievend als wat. Maar als Duitsland aanvalt — en dat doet het vast — moet je terug kunnen slaan. En dat kan Engeland op dit ogenblik niet. Het is slecht bewapend. Alleen de vloot betekent wat, misschien veel. Ik geloof er ook niets van, Mr. Stelmaker, dat Holland weer vrij blijft."

"Afwachten, Jim. Duitsland heeft er toch zeker belang bij, dat er een neutrale staat tussen Engeland en Duitsland ligt?"

"Toen wel, nu niet. Het nationaal socialisme eist de hele wereld op. Dat is zo mijn gedachte. Maar ik kan mij vergissen, hoor."

(Wordt vervolgd.)

BRIEVEN AAN EEN VRIEND TE KAMPEN

③

Waarde vriend,

Dikwijls benijd ik die mensen, die in gemoede geloven dat het vroeger in ons kerkelijk leven zoveel beter was dan tegenwoordig. Ik vind dit een zeer gelukkig misverstand, want als men dit werkelijk gelooft, dan moet wel volgen, dat men zijn best gaat doen om in het heden *net* zo getrouw te zijn.

Deze week moesten we huisbezoek doen bij een ouder echtpaar, die voor hun kinderen naar hier gekomen zijn. Zij voelen zich niet goed thuis in dit grote land. En dat geldt ook voor de kerk, waartoe zij behoren. Het gesprek kwam op wat we vroeger noemden 'het leven des geloofs'. Zonder veel omhaal werd ons aangezegd, dat het er wat dat betreft tegenwoordig maar treurig voor staat en dat het vroeger toch wel wat anders en veel beter was. 'Men leefde toen in die dingen.'

Nadenkende over dit gesprek kwam ik onwillekeurig op onze briefwisseling. Ik schreef je over Herman Bavinck en zijn tijd. Wie nu zijn boekje over de 'Zekerheid des geloofs' kent — en jij kent dat natuulrijk — die verstaat, waarom ik het een gelukkig misverstand noem, als men denkt dat het vroeger zoveel beter was dan vandaag. Maar hierover en over dat boekje zal ik je later nog wel eens schrijven.

Zo werd dan de jonge Dr. Bavinck op 9 januari 1883 door zijn vader 'bevestigd' als leraar aan onze Kamper School. De dag daarna deed hij zijn 'intrede' met een rede over 'De Wetenschap der Heilige Godgeleerdheid'.

Klinkt het niet als een geloofsbelijdenis als je daarin leest: 'Ik weet het, ons allerheiligst geloof rust op geen uitwendige, historische bewijzen, noch op het getuigenis eener kerk, maar op het getuigenis Gods, dat in onze harten gegeven wordt aan de waarheid des Woords. Maar juist door dat getuigenis zijn we aan dat Woord dan ook vast en voor altijd verbonden. Ja, dat Woord bindt ons aan zichzelf met een autoriteit, die noch aan ons gevoel, noch aan ons verstand noch aan onze wil vrije speling laat, maar eenvoudig onderwerping en erkenning eischt.'

Mocht je soms tegenwoordig in Kampen een ander geluid vernemen, denk dan weer eens aan deze eersteling van Bavinck. Hij zelf schreef erover aan zijn vriend Dr. Snouck Hurgronje: "Tegenwoordig weet ik waar ik sta". Dat is voor hem, die evenals zijn vader Jan B. niet spoedig tot krasse uitspraken kwam, toch wel heel wat. Wat zou het goed zijn voor Kerk en Vaderland als de mensen van de zgn. 'nieuwe theologie' op de wijze van Bavinck eens wilden en konden zeggen 'waar zij staan'!

De jaren, die nu volgen, zijn jaren van ingespannen studie. Bavinck, een geboren docent, is in zijn element. Hij, die zich zo nauw verbonden weet aan de kerken der Scheiding, heeft nu het grote voorrecht te mogen medewerken aan de opleiding van haar dienaren. Mensen, geroepen tot de prediking van het Woord des geloofs. Als je zijn levensgeschiedenis leest krijg je de indruk dat deze eerste jaren de gelukkigste van zijn leven zijn geweest. En wellicht ook zijn meest productieve jaren. Immers in deze tijd maakte hij zijn standaardwerk 'Gereformeerde Dogmatiek' gereed. Ik verblijd mij in het bezit te zijn van de eerste druk, uitgekomen in 1895 bij J. H. Bos te Kampen. Dezer dagen las ik dat de vijfde druk zal uitkomen. Wat een zegen in onze tijd, dat er voor een werk als dit toch nog altijd belangstelling bestaat. Want dit werk van Bavinck bestuderen betekent dat werkelijk gereformeerde theologie bestudeerd wordt, en daarvan is voor U en mij — en nu bedoel ik onze gezamenlijke kerken — alleen maar heil te verwachten, als men terugkeert, neen, niet tot Bavinck, maar tot de gereformeerde theologie.

Als je gelegenheid hebt, neem dan dat eerste deel nog eens ter hand en lees het voorwoord. Het is alsof het zo juist is geschreven: "Het christelijk dogma deelt niet in de gunst van de tijd: dogmatiek is thans niet in ere. Vandaar, naar het woord van Groen, soms een gevoel van verlatenheid, van isolement."

En verder: "Dogmatiek wortelt in het verleden, maar arbeidt voor de toekomst. Het oude te loven omdat het oud is, is noch gereformeerd noch christelijk." Het lijkt voor onze mensen vaak zo geleerd als men spreekt over dogmatiek, maar vergeet niet: er ligt een schat van kennis in voor de 'praktijk der godzaligheid'. Ik wilde wel, dat jullie daar in Kampen en wij hier in Canada ons meer bewust waren van wat we in deze dingen bezitten.

Jij zult me niet misverstaan als ik je zeg, dat ik kan verlangen naar de tijd, dat ook een handboek over de nieuwere theologie begint zoals Bavinck: 'Niet alleen de geloovige, ook de dogmaticus heeft belijdenis te doen van de gemeenschap der heiligen. Alleen met alle de heiligen, kan hij begrijpen, welke de breedte en lengte, diepte en hoogte zij en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat'.

Zo wordt de gemeenschap tussen de man, die (christelijke) wetenschap beoefent en de eevoudige gelovige bewaard. Zo wordt de gemeenschap der heiligen in praktijk gebracht.

Laat je gedachten over deze dingen eens gaan. Over Bavinck ben ik nog lang niet uitgepraat. Maar ik moet eindigen, anders wordt deze brief te lang.

Je Vriend uit Canada.

S.E. ONTARIO WOMEN'S FUND FOR CHRISTIAN HIGHER EDUCATION

We hebben ook dit jaar weer een succesvol jaar gehad. De penningmeesteresse liet nos weten, dat er in 1967 de volgende bedragen zijn binnengekomen voor de Hamilton Christian High School:

Eerste lichting 1967:	$1,880.10
Tweede lichting 1967:	2,137.11
Totaal	$4,017.21

Geweldig is het, dat we zoveel liefde hebben voor de Christelijke High School, en dat dit voornamelijk door de huisvrouwen bijeen gebracht is.

Zoals ik al eerder vermeld heb, krijgt St. Catharines 25% van het bedrag, dat zij bij elkaar gebracht hebben, maar ze werken ook nog mee aan de Christelijke High School in Hamilton.

Er is in dit afgelopen jaar weer $3.950.00 weggestuurd naar de Christian High School, waar de board dan ook ontzettend blij mee was. Het werk is niet alleen belangrijk voor de High School, maar ook voor de geefster en gever zelf. Het geeft voldoening en het maakt gelukkig, want telkens zijn we verbaasd en blij en dankbaar dat de vele kleintjes weer tot zo'n groot bedrag gekomen zijn.

Het adres van onze penningmeesteresse is: Mrs. E. Langendoen, 30 Joanna Drive, St. Catharines, Ont. Wilt U haar "account number" even noteren? 5074, The Royal Bank. Gaarne wilde Mrs. Langendoen het geld vóór 15 april en vóór 1 oktober binnen hebben, en als het mogelijk is per money order.

Gaarne wil ik het hele bestuur even aan U voorstellen, zodat, wanneer U nadere inlichtingen wenst, U zich kunt wenden tot een van de onderstaande adressen.

President—Mrs. H. Zomer, 11 Richmond St., Welland Junction, Ont.

Secretary—Mrs. A. Stigter, P.O. Mt. Pleasant, Ont.

Treasurer—Mrs. E. Langendoen, 30 Joanna Drive, St. Catharines, Ot.

Gen. Adjunct—Mrs. J. H. Binnema, 209 South Street, Galt, Ont.

Member—Mrs. J. Vander Wal, 227 Carlton Ave., W., Hamilton, Ont.

District-Board President— Mrs. G. Tigchelaar, R.R. 3, Campbellville, Ont.

District-Board Secretary— Mrs. A. J. Wamsteker, 342 Margaret Ave., Stoney Creek, Ont.

District-Board Members— Mrs. N. Feddes, R.R. 2, Dundas, Ont.

Mrs. P. Van Marrum, R.R. 2, St. Ann's, Ont.

Samen met het bestuur hebben we besloten om U suggesties of advies te zenden, ter bevordering van de samenwerking ten dienste van de inzameling van gelden voor de Christelijke High School.

Zullen we ons voor dat grote doel blijven inspannen, met liefde, offer en gebed? Dan zal het ook het komende jaar wel weer gaan.

Mrs. A. Stigter,
P.O. Mt. Pleasant, Ont.

EERSTE LICHTING 1967

Brantford	$187.45
Burlington	113.81
Dundas	128.57
Drayton	34.00
Dunnville	—
Fruitland	172.84
Galt	—
Grimsby	32.10
Guelph	33.41
Hamilton	81.00
Hamilton Immanuel	73.25
Jarvis	231.04
Mounth Hamilton	—
Niagara Falls	91.11
Kitchener	122.41
Simcoe	44.00
St. Catharines, Trinity	129.20
St. Catharines, Maranatha	152.80
Welland Junction	86.11
Wellandport	167.00
York	—
Totale inkomsten	$1880.10

TWEEDE LICHTING 1967

Brantford	$177.65
Burlington	—
Dundas	138.85
Drayton	72.42
Dunnville	70.50
Fruitland	180.50
Galt	—
Grimsby	31.00
Guelph	40.00
Hamilton	118.92
Hamilton, Immanuel	60.00
Jarvis	234.61
Kitchener	122.34
Mount Hamilton	158.00
Niagara Falls	86.64
Simcoe	55.00
St. Catharines, Trinity	154.35
St. Catharines, Maranatha	159.15
Welland Junction	83.02
Wellandport	157.00
York	34.00
Interest	3.16
Totale Inkomsten	$2137.11

COFFEINE VOOR MAGERE VARKENS

Koffiepauzes voor varkens? Niet helemaal. Maar recente studies van Dr. H. M. Cunningham van de federale experimentele boerderij te Napan, N.S. hebben uitgewezen dat wanneer coffeine aan varkens wordt gevoerd het hen mager doet worden en dat het dus bespaart op voer.

De resultaten van coffeine bij varkens zijn aangetoond in een aantal proefnemingen, die de onderzoeker heeft uitgevoerd.

Bij een onderzoek werd varkens drie gram coffeine per dag gegeven — ongeveer dezelfde hoeveelheid als in 20 koppen koffie. De varkens verzamelden acht procent meer nitrogene dan lichaamsproteine, dan de varkens die hun gewone voer zonder coffeine hadden gebruikt.

In hoeverre coffeine het karkasvet verminderd werd aangetoond in twee andere onderzoekingen. Hierbij werd aan de varkens vanaf de geboorte tot aan het marktgewicht coffeine toegediend, terwijl andere varkens hetzelfde voedsel ontvingen zonder coffeine. Het karkas van de varkens die coffeine hadden gekregen had gemiddeld zeven procent minder vet in één experiment en 13 procent in het andere.

Wanneer alle varkens dezelfde hoeveelheid voer per dag kregen, was groeitoename en voer efficiency zes procent hoger bij hen die coffeine kregen. Omdat het echter het eten enigszins remt, beperken grote hoeveelheden coffeine aanmerkelijk het groeiproces en veroorzaakt een donker, schubachtige uitslag op de huid van de beesten, zei Dr. Cunningham.

De resultaten van een andere onderzoeking toonde aan dat met coffeine gevoerde varkens meer van hun lichaamsvet voor energie gebruiken. "Dit verklaart het mindere eten en de magere karkassen," zei de onderzoeker.

Een vijfde onderzoek was uitgevoerd teneinde na te gaan welke resultaten een boer mag verwachten wanneer coffeine werd toegevoegd aan het dagelijkse kwantum van zelf-voerende varkens. Twaalf paar varkens werden in afzonderlijke hokken gehouden en één varken uit het paar ontving coffeine doch niet meer dan 1½ gram per 1000 gram voer. De gemiddelde tijd van geboorte tot aan het marktgewicht was 11 dagen langer voor de met coffeine gevoerde varkens, maar zij gebruikten twee procent minder voer per pond van lichaamsgewicht en hun gemiddelde rugvetdiepte was 15 procent minder dan de gecontroleerde groep. Bovendien konden alle varkens, die coffeine namen, een "A" merk ontvangen, terwijl slechts 75 procent van de gecontroleerde groep daarvoor in aanmerking kwam.

Intussen gaan de onderzoekingen in het proefstation te Napan, N.S. door, want men wil uitvinden hoeveel coffeine maximaal aan het voedsel kan worden toegevoegd zonder dat dit schadelijke nevenverschijnselen zal doen ontstaan.

Wie is Prof. Chris Barnard?

Prof. dr. Chris Barnard, adjunct-professor in de chirurgie en directeur voor chirurgische navorsing bij de Universiteit van Kaapstad, heeft op 3 december 1967 het unieke exploot verwezenlijkt een menselijk hart over te planten.

Prof. Barnard, die 44 jaar oud is, werd geboren te Beaufort-Wes, in de Kaapprovincie, waar zijn vader predikant was van de Nederduits Gereformeerde Kerk. Na zijn middelbare studies te Beaufort-Wes ging hij studeren aan de Universiteit van Kaapstad, waar hij in 1946 de graad van geneesheer behaalde. Drie jaar lang was hij nadien verbonden aan het befaamde Grote Schuur Hospitaal te Kaapstad en nadien nog drie jaar aan het hospitaal van Ceres, steeds in de Kaapprovincie. Daarna heeft hij twee jaar in het stedelijk hospitaal van Kaapstad en opnieuw drie jaar in het Grote Schuur hospitaal gewerkt. Ondertussen zette Dr. Barnard zijn studies voort aan de Universiteit van Kaapstad waar hij, in 1953, promoveerde tot doctor in de geneeskunde (M.D.)

In 1956 ontving hij een studiebeurs en ging hij zich in de Universiteit van Minnesota, Verenigde Staten, bekwamen in de chirurgie. Onder leiding van prof. dr. O. H. Wangenstein behaalde hij hier de graad van Ph.D.

In 1958 keerde dr. Barnard terug naar het Grote Schuur Hospitaal en werd aangesteld tot lector en directeur voor chirurgische navorsing bij de Universiteit van Kaapstad. In 1962 werd hij bevorderd tot adjunct-professor.

Dr. Barnard heeft baanbrekend werk gedaan op gebied van kunsthartkleppen. Tijdens de zomer van 1967 verbleef hij vijf maanden in Amerika waar hij de overplanting van nieren is gaan bestuderen. Niet alleen in de Verenigde Staten, doch ook in Rusland gaf hij lezingen over chirurgie.

In februari 1960 reeds heeft prof. Barnard de kop van een hond op een andere hond overgeplant. De hond met de twee koppen werd na 24 uur afgemaakt.

Drie jaar geleden heeft dr. Barnard voorspeld dat de overplanting van een menselijk hart tot de mogelijkheden behoorde. Hij verklaarde dit op een congres van Zuidafrikaanse chirurgen te Port Elizabeth.

Samen met de naam van prof. Barnard zullen nog twee andere namen de geschiedenis van de geneeskunde ingaan, die van de 53-jarige kruidenier, Louis Washkansky, de "man met het vrouwenhart" en die van de 25-jarige donor, Denise Darvall, zoals trouwens ook de naam van Grote Schuur.

(Uit: *Nieuws uit Zuid-Afrika*)

"Reduced to Clear"
KORTE VERKLARING DER HEILIGE SCHRIFT
Reduced by 1/3.
Every book of the Bible available at
VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W., phone JA 8-1932
HAMILTON, ONTARIO

BURLINGTON
Ruim, gerieflijk 3 slaapkamer huis met open haard in de woonkamer, moderne keuken en aangebouwde garage. Vraagprijs $22,900. Downpayment kan geregeld worden.
Vraag ons geheel vrijblijvend om inlichtingen over dit, zowel als andere huizen in Burlington en omgeving.
HENRY DEN BOK
Office: 637-3883 Huis: 634-9483
Vertegenwoordiger voor
KRONAS
REAL ESTATE & INS. LTD.
442 Brant St., Burlington, Ont.

Knox Christian School Society of Bowmanville
For the schoolyear 1968-'69 we need
A TEACHER
for one of the primary grades
and
A TEACHER
for grade 7.
Applications should be sent to Mr. H. Kobes, R.R. 1, Bowmanville, Ontario.
Please give full information as to qualifications, experience, age, etc.

Faith and its Problems!!
Dr. P. G. Schrotenboer
4th Edition (114 pages) $2.20
(10% off for Churches by quantity)
Special for the Confession Class!
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
and
PRO REGE PUBLISHING CO.
10 GOLFDOWN DR. - REXDALE (ONT.), CANADA

Largest Selection of Choice Niagara Area Farms
DAIRY FARMS
330 acres, dairy, beef, chicken, 3 separate homes, 125 head cattle, modern accommodation for additional 150 head, 10,000 chickens, 4 tractors, full line machinery. $4,000 down.
275 acres, dairy operation fully stocked & equipped, can be bought for $85,000 with $30,000 down or owner will sell bare farm for $55,000 with $15,000 down, bring your own cattle & machinery.
286 acres, previously a dairy farm, beautifully painted farm buildings, fully automated with accommodations for 175 head; 2 homes, excellent condition & location. Try $110,000 with $20,000 down.
MIXED FARMS
33 acres, between Welland & St. Catharines, machinery, 2 greenhouses, barn, 9 acres grapes, 2 acres cherries, large home. $42,000 with $10,000 down.
40 acres, excellent location, numerous farm buildings, tractor, combine, baler, other machinery, 6-room home. $7,000 down.
BROILER farm, Wainfleet, contract for 6000 birds, 7-room home in excellent condition. $12,000 down.
Over 50 other various types of farms throughout the Peninsula. For information call HARRY ZOMER, Welland 735-2754, rep.
Geo. Dugan Realties Ltd.
Realtor
Welland, Ont., 28 Main St. E., ph. 732-7517

CAMP RALLY
On March 28, 1968, at 8 p.m. a Camp Rally will be held at the
PEOPLES CHURCH
376 Sheppard Ave. East, Willowdale, Ont.
Pictures will be shown and reports will be given of last year's camp for retarded children in West Guilford, Haliburton Highlands.
COME ONE AND ALL!

Calvin College Concert Band
80 PIECE ORCHESTRA
under the direction of Prof. HAROLD GEERDES
will present a
Public Concert
on Tuesday, March 26, 1968
at 8:00 p.m. in
Westmount Highschool Auditorium,
39 Montcalm Drive,
HAMILTON, ONT.
- Directions: South of Mohawk Rd., a few blocks west of the Christian School.
- Ample parking space behind the school.
ADMISSION FREE. Collection will be taken.

"Farmer's Corner"

In Calvinist Contact van 18 juni 1958 heeft een artikel gestaan met het opschrift: "De zelfstandigheid van de farmer is in gevaar". Hierin werd onder meer geschreven, dat er hoe langer hoe meer farms komen die op fabrieken gaan lijken, waar de farmer fabrieksarbeider is geworden in zijn eigen barn en daar zijn loon ontvangt voor hetgeen hij op contract produceert en aflevert. De oorzaak van die contracten is het grootbedrijf. De enorme supermarkets, die bepaalde eisen stellen aan groothandelaars of verwerkers van de farmproducten, omtrent de hoeveelheid, de kwaliteit, de levertijd en de prijs van die producten, hebben ertoe geleid dat allerlei farmproducten op contract geleverd moeten worden. Ook de vraag naar massaproductie is zo sterk dat door landbouweconomen herhaaldelijk in ernst de gedachte wordt geopperd om zg. collectieve, gemeenschappelijke farms te stichten. Een farm waar de gemeenschap het voor het zeggen heeft.

Zodoende wordt alle zelfstandigheid doelmatig gedood. Dit is wel het ergste wat een vrije boer zich kan indenken. De laatste vragen waar dit artikel mee eindigt, zijn: Is er met co-operatie iets te bereiken? Wat doet de Chr. Farmers Association met deze problemen? Of: What heeft de Chr. farmer gedaan om deze problemen op te lossen? Heeft hij geprobeerd om door een werkelijk co-operatief marktsysteem de genoemde gevaren te vermijden? Heeft hij ernstig getracht een organisatie op te bouwen, die zo sterk is, dat zij deze gang van zaken zou kunnen beïnvloeden? Waarom heeft de Chr. farmer zich niet georganiseerd? De grote Canadese farmersorganisaties zijn neutraal. Dat kon dan een motief zijn om zich niet aan te sluiten, dat is goedkoper ook. Het lidmaatschap van de Farmers Union in Ontario was 20 dollar en zal dit jaar worden verhoogd.

Welk motief heeft de Chr. farmer om jaarlijks geen 10 dollar te geven voor support aan de eigen organisatie?

Wij zenden onze bulletins aan ongeveer 1000 Chr. farmers en naar schatting hebben wij nog niet de helft van de adressen. Er is een veel te kleine groep van getrouwen die regelmatig bijdraagt en alles doet wat zij kan om te bereiken wat mogelijk is in deze omstandigheden. Wij weten wel dat onze broeder-farmers soms zo bezet zijn met vergaderinegn van Kerk, School en Evangelisatie, dat zij niet alle vergaderingen van de Chr. Farmers Organisatie kunnen bezoeken, maar mag dat een reden zijn voor een Chr. farmer om in het geheel niet bij te dragen? De President van de grote O.F.U. heeft vorig jaar eens persoonlijk tegen mij gezegd: "Jullie willen je niet bij ons aansluiten omdat wij niet christelijk genoeg zijn, maar jullie farmers betalen ook geen cent voor hun eigen organisatie en profiteren voor niets van hetgeen wij voor de farmers doen. Als er zoveel Chr. farmers zijn als jullie zeggen, waarom organiseren jullie dan niet beter en zorgen dat jullie een budget hebben van 20.000 of 40.000 dollar, en help ons waar dat nodig is." Dit is juist gezien. Deze situatie kan dus zo niet blijven voortbestaan.

Dit jaar bleek het mogelijk om samen te gaan werken met de Fed. of Agriculture in alle practische zaken waar dit mogelijk is. Hiermee hebben wij bereikt dat wij een door de regering erkende farmersorganisatie geworden zijn.

Op 1 maart jl. is in Ontario een "Milkpool" in werking gekomen. Vanaf die datum is alle melk, die de farmer produceert om afgeleverd te worden, het eigendom van de Pool, die ze dan weer doorverkoopt aan de Dairies.

De Milkboard is de enige die melk kopen en verkopen kan. Alles is het eigendom van de pool. Nu is de pool eigendom van de farmers, maar wordt beheerd door een Milkboard. Op zichzelf kan dit goed werken en kan milkpooling goed zijn. Doch deze Milkboard heeft al meer gepresteerd. Alle melk die geleverd wordt komt op Quota's en die Quota's (of contracten) zijn vastgesteld door de Milkboard en gebaseerd op de hoeveelheid melk die één of twee jaar geleden in een bepaalde periode geleverd is. De berekening is echter niet precies. Zo gebeurt het dat sommige quota's verhoogd zijn en sommige verlaagd. Dit betekent dat het inkomen van sommige farmers is verhoogd en dat van anderen verlaagd. Ook heeft de Milkboard een minimum gesteld voor de hoeveelheid melk die per jaar moet worden geleverd. Kleine hoeveelheden willen ze niet meer. Dus de manier waarop vele immigranten begonnen zijn en tot hiertoe vele jonge farmers een begin hebben gemaakt met de aankoop van enkele koeien is thans uitgesloten. Als een jonge farmer beginnen wil zal hij over kapitaal moeten beschikken om een farm en milk quota te kopen. Op zichzelf is het wegwerken van de kleine farmers niet zo vreemd. In Nederland kan men op 55-jarige leeftijd zijn land verkopen aan omwonende farmers, zodat die in staat zijn economischer te werken en zich uit te breiden. De farmer die zijn land verkoopt mag in zijn huis blijven wonen en krijgt een pensioen van de staat.

In Engeland heeft men een soortgelijke regeling. Doch in deze democratisch geregeerde landen erkent en beschermt de overheid het bezit en het bedrijf dat haar onderdanen hebben opgebouwd en zij geeft een vergoeding als ze er afstand van doen. In Ontario geeft de overheid de macht aan een bepaalde instantie om de kleine farmer te laten verdwijnen, maar verbindt daar geen pensioenregeling aan.

De president van de Milkboard zegt openlijk voor de radio: "Sorry if we put some of you out of business." Laat dit gebeuren in Ontario een teken aan de wand zijn voor de dairy farmers van de andere provincies, waar dairy farming nog geen 'closed' business is. Zijn wij al niet dicht genaderd bij hetgeen ons te wachten staat volgens de schrijver van 10 jaar geleden? Wat doen de grote farmersorganisaties nu de zelfstandigheid van de farmer in het gedrang komt? Zij hebben acties gevoerd om de melkprijs wat verhoogd te krijgen en dit is inderdaad gelukt. Doch voor de leveranciers van consumptiemelk is er nog niet veel verbeterd, als gevolg van het grote percentage melk dat als surplus is uitbetaald.

Het is niet zo eenvoudig voor een farmersorganisatie in Canada om voor alles wat geproduceerd wordt door de farmers een afdoende regeling en beloning te verkrijgen. Dat kost veel tijd en geld om in dit grote land te kunnen doen wat gedaan moet worden. Daarom zal het elke farmer ook geld gaan kosten, indien hij wil dat er niets voor hem gedaan wordt.

Op dit moment heeft onze organisatie nog een actieve, bekwame en goed onderlegde part-time fieldman die onze christelijke organisatie vertegenwoordigt op alle belangrijke meetings in Ontario en bij de Fed. of Agriculture. Doch het is onmogelijk om al dit nodige werk gedurende enkele dagen in de week te blijven doen. Mr. Van Ankum kan alleen als full-time fieldman voor ons blijven werken. Momenteel beschikken wij echter niet over voldoende middelen om een full-time fieldman te bekostigen.

Daarom vragen wij al onze farmers om hun schouders onder ons werk te zetten. Nu hebben we uw steun nodig! Daardoor zou het ons mogelijk worden gemaakt om volgende maand Mr. Van Ankum als full-time fieldman te benoemen.

Door de samenwerking met de Fed. of Agriculture worden alle farmersproblemen ons voorgelegd. Eveneens de moeilijkheden waarmee de suikerbietenfarmers rond Chatham zitten. Verwacht wordt dat onze vertegenwoordiger dit bestudeert en met suggesties komt.

Er staat meer op het spel dan prijsverhoging voor onze producten en een redelijke beloning voor onze arbeid. Onze zelfstandigheid en ons voortbestaan als farmers is in het gedrang. En wij weten dat ons christelijk getuigenis op maatschappelijk gebied beter in groepsverband dan door de enkeling gedaan kan worden. Daarom, laten we de handen ineen slaan!

De Secretaris van de
Chr. Farmers Federation,
C. Verburg,
R.R. 1, Wellandport, Ont.

"Het voedselprobleem"

We wonen in een groot land. Toen we Canada binnenkwamen kregen we een kaart van Canada. En in een hoekje was op dezelfde schaal Nederland afgebeeld. "Je laat niet veel achter," zei de man glimlachend. Toch kon dit kleine stukje van de aardbol 20 of 25 jaar geleden ongever 8 miljoen mensen voeden. Dat er vooral de laatste jaren van de oorlog in de steden zoveel honger en gebrek was had andere oorzaken.

In de jaren dat de meesten van ons in Canada kwamen, waren er ongeveer 15 miljoen inwoners; nu 20 miljoen. We hadden zo ongeveer de indruk dat de voedselproductie van dit uitgestrekte land nog in de kinderschoenen stond. We dachten dat uitgestrekte vlakten wachtten om in cultuur gebracht te worden, waarna de bevolking vele malen zou kunnen verdubbelen, zonder dat invoer van voedsel nodig zou zijn.

Zelfs in deze tijd met sterk gereduceerde prijzen voor varkens, lage eierprijzen, grote voorraden kippenvlees en overschotten van bepaalde melkproducten, zijn we geneigd te denken dat de rijstebrijberg niet opgegeten kan worden. Maar schijn bedriegt. Behalve granen (tarwe) is er dit jaar niet zoveel uitvoer van landbouw- en veeteeltproducten geweest. Andere eiwitrijke voedermiddelen worden ook wel weer ingevoerd. De situatie is ook nog niet zo dat Canada niet weet hoe de volgende generatie gevoed moet worden. Maar toch krijgen vele verantwoordelijke mensen een onprettig gevoel als steeds meer goed land aan de productie wordt onttrokken voor aanbouw van huizen, industrie, wegen en . . . speculatie. Wel worden door stuwdammen, irrigatie, verbeterde drainage enz. ook weer duizenden acres voor productie gewonnen en verbeterd. Het staat echter te bezien of Canada over 25 jaar nog een voedsel exporterend land zal zijn. En terwijl dit toch zo nodig is, nu vandaag en in de toekomst.

De wereldbevolking groeit snel. Een aanzienlijk gedeelte van de wereldbevolking lijdt honger en dagelijks sterven mensen van de honger. Al doet het aan de ene kant sympathiek aan als een groepje jongelui hondevoer gaat eten om de aandacht te vestigen op de ongelijke verdeeldheid van voedselvoorraden, hiermee is het probleem niet opgelost.

De moeilijkheden om dit probleem op te lossen zijn ook welhaast onoverkoombaar. Gebrek aan ontwikkeling, lange afstanden, mislukte oogsten, werkloosheid en overbevolking maken een betere verdeling van de voedselvoorraad bijna onmogelijk. Hebzucht, haat, naijver, wantrouwen en jaloezie en ongeloof maken het nog moeilijker.

In India lopen op vele plaatsen de koeien nog vrij rond. Geen afrastering, geen voedselvoorraden worden opgeslagen voor de droge maanden. Al dienen de runderen vaak voor trekdieren, de Hindoes hebben vaak bezwaar tegen het eten van rundvlees. De koe is heilig. Hier ligt een geweldige taak voor alle kerken die het Evangelie liefhebben.

Maar hoe kan een familie met een jaarlijks inkomen dat gelijk staat aan een Canadees loon van ongeveer 1 of 2 weken voedsel kopen; vooral als een gedeelte van dat voedsel gekocht moet worden op de internationale markt? En zijn koopkracht kan alleen omhoog gaan als de totale economie van het land omhoog gaat. Dit vereist buitenlands kapitaal, wat slechts aarzelend komt, want de regering van het jonge land is vaak niet stabiel. En van hun kant is er vaak een ingewortelde vrees voor economisch kolonialisme, het juk dat zojuist afgeschud is.

De methode om te helpen door voedsel te sturen (als gift), door liefdadigheidsorganisaties of door regeringen wordt ook toegepast. Maar meer en meer wordt getracht om te helpen door envoudige gereedschappen, goed zaaizaad en kunstmest als gift of lening ter beschikking te stellen voor een 'farm' van b.v. 4 tot 10 acres. Vaak moet dan eerst aangetoond en uitgelegd worden hoe door ze te gebruiken hogere opbrengsten verkregen kunnen worden. Vaak kan na 1 of 2 maal op deze manier geholpen te zijn, deze 'farmer' zich zelf verder helpen.

Er is na de oorlog door de Westerse landen veel hulp verleend. Het motief was soms verkeerd, al mogen we blij zijn dat er in elk geval iets gedaan werd.

Voor de Christen-farmer kan dit alles een opwekking zijn om met overleg en ijver, Gods zegen afsmekende, zijn boerderij te besturen. Hogere en goedkopere productie zijn zinvolle doeleinden. Behalve een hogere geldelijke beloning ligt er voor nu en voor de toekomst ook nog weggelegd deze voldoening dat hierdoor, of rechtstreeks of zijdelings, gedaan kan worden dat Jezus zegt: "Ik ben hongrig geweest en Gij hebt Mij te eten gegeven. Want zoveel als gij dit voor deze Mijne minste broeders gedaan hebt, hebt gij het Mij gedaan."

John Den Boer,
Christian Farmers' Federation.

True versatility with the

Vicon

Pendulum System Spreader

FERTILIZING, SEEDING, BANDSPREADING

"BACK AND FORTH" "WIGGLE - WAGGLE" "HITHER - THITHER" "WAGGING - TAIL"

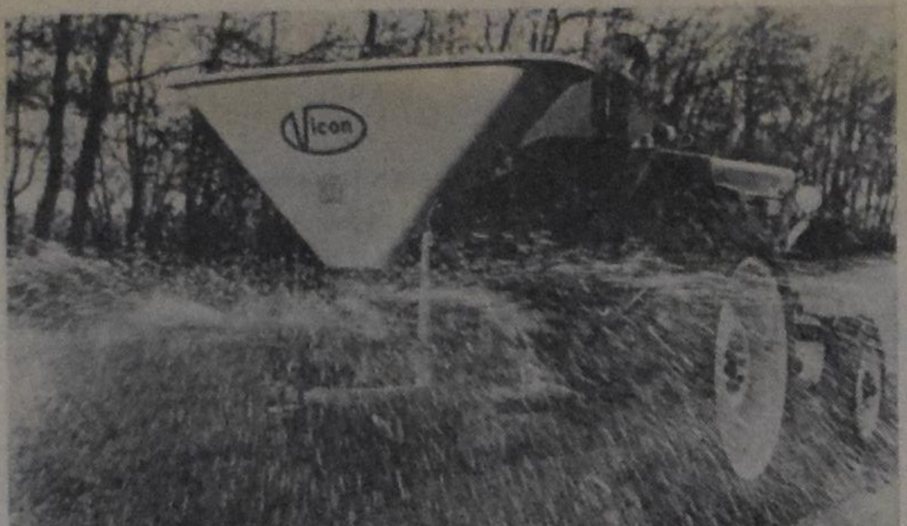

CALL IT WHAT YOU WILL, THE PENDULUM ACTION OF THE VICON VARI-SPREADER IS THE MOST ADVANCED SPREADING ACTION.

For fertilizing (plowed land, pastures, etc.) for topdressing
for bandspreading in orchards and vineyards
for sowing grain and seeds
for spreading insecticides and herbicides

The VICON PENDULUM ACTION spreader with the oscillating spout has much to offer:

- Uniformity of spread also under windy and hilly conditions
- Ease of setting from tractor seat — simple setting
- Long life — Little maintenance (no gears, no chains, only sealed bearings)
- Polyester hopper, stainless steel bottom.

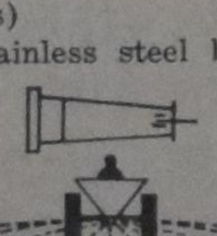

When broadcasting there is a rectangular spreading pattern with a perfect even distribution thanks to the absence of a "whirl wind effect".

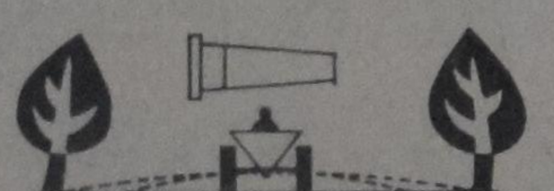

By simply changing spouts, a band of fertilizer can be spread on either side of the machine at centres varying between 6 ft. and 30 ft.

5 Models to choose from:

hopper capacity (with extension): 800 pounds
3 point hitch p.t.o. driven (as illustrated);
trailer type ground and trailer type p.t.o. driven.

hopper capacity: 2500- and 5000 pounds
trailer type p.t.o. driven.

Write for full information to: 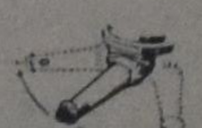

Vicon Corp Ltd.

P. O. Box 380 — Woodstock (Ont.)

Through the many, many years of

Successful Real Estate Service

K. KRAAY

Real Estate and Mortgage Broker

OBTAINED A LONG LIST OF

Satisfied Buyers & Sellers

BY GIVING HELPFUL AND DEPENDABLE ADVICE TO FULFILL THE NEEDS OF MANY FAMILIES.

Next to beautiful homes, small holdings, fruitfarms, pigfarms, beefcattlefarms, chickenfarms, greenhouses & vegetable farms,

WE OFFER THE FOLLOWING DAIRYFARMS FOR SALE . . . .

First Class Dairyfarm with Cattle, Machinery and Good Milkcontract

Well-kept 4-bedroom home with bathroom, livingroom, large diningroom & kitchen. Beautiful barn 3 years old, milkhouse, 2 silos, large machine shed & other farmbuildings. Automatic silo-unloader, stable cleaner.

A FINE HERD OF VERY GOOD HOLSTEIN CATTLE, MOSTLY "PURE BRED" AND IN A1 CONDITION.

Large milk-income plus income of cattle sales.

DAILY MILKQUOTA 940 LBS.

Producing land and always properly worked.

2 tractors, harvester with pick-up, power mower, forage chopper, blower, self-unloading wagon, seed-drill, hay conditioner, hay wagon, hay rake, hay elevator, large disc, manure spreader & loader, corn cultivator, grain auger, springtooth harrow, drag harrows, hay baler, bale buncher, fertilizer-sprayer, milk bulk cooler, milking machines and all tools.

PLENTY OF GOOD WATER SUPPLY. Very nicely located. PRICE ONLY $69,500.—. Min. downpayment $10,000.—. Balance at 7%. Monthly payments $400.—.

Almost 300 Acres Excellent Dairy Farm

Owner wants to retire.

Very good 4-bedroom home with livingroom, diningroom, large kitchen, 2 bathrooms, aut. oil & wood furnace. Large L-shaped mainbarn with stable cleaner, 2 silos, modern milkhouse with bulk cooler (capacity 4400 lbs.).

54 Stanchions & calf boxes, 2 extra barns. 95 Head of first class HOLSTEIN CATTLE (88 PURE BRED).

A full line of A1 machinery, equipment & tools.

Asking price $140,000.—. OPEN FOR OFFER.

Suitable financing can be arranged for serious purchaser. Richly producing land. Close to Church and School.

SEE US FOR OTHER GOOD FARMS IN LOWER PRICE CLASSES

Contact: **T. VAN MARRUM,**
R.R. 4 FENWICK, ONT. Phone 892-6165
or
K. KRAAY, REALTOR
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. 934-1813

200 ACRE FARM

Met melkcontract.

20 mijl vanaf Hamilton. 4 Slaapkamer huis, van alle gemakken voorzien. Grote barn, barn-cleaner. Silo. Holstein vee. Alle benodigde machinerieën. Vraagprijs $78,000, $30,000 down.

Jack Bylsma

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.

Phone LI 9-3894

HARE

Real Estate Ltd.

FARMS and ACREAGE

50 - FIFTY - 50

Spring Listings

Waiting for your inspection

OUR FARM SPECIALISTS WILL BE HAPPY TO SERVE YOU

For further information

CALL or WRITE

HARE REAL ESTATE LTD. (Realtor)

159 Broadway, Orangeville, Ont.

Phone: 519 - 941-2550

LETTER FROM JAPAN

Japan and Ecumenism

One of the major weaknesses of Japanese christendom is its fragmentation. The christian church in Japan, being so tiny a minority in a vast population, lives in no less than 90 denominations. Twenty of these (the Reformed Church being one of them!) have only between 1,000 and 5,000 members, while 50 or more groups have less than 1,000 members, some of them only 100 or 200, or even less than 100.

Almost all of these churches have the words "made in the West" written on them. They seek to perpetuate on modern Asian soil the inheritance of a Western past.

Between most of these churches, moreover, there is a minimum of dialogue and fellowship. Most of them float like tightly sealed off communities in the sea of Japanese christendom, under the encouragement, quite frequently, of their foreign mother denominations.

The problems which this kind of situation creates are not hard to imagine. Many of these mini-churches find it nearly impossible to even preserve their gains, leave alone to increase them. The unusually high rate of mobility helps to account for this. The strong pull of Tokyo and other big cities exacts a heavy toll in members especially from the rural churches. In the desperate words of a country pastor: for every new member coming in, two are leaving.

Or look at the problem the way, say, a Japanese Buddhist is likely to look at it. What advantage, he will ask, is there for me in exchanging Buddhism for Christianity? Japanese Buddhism, he will point out, counts 56 main divisions, with more than 170 subdivisions. It is such a vast and varied phenomenon, such a conglameration of different and opposing schools and interpretations, that unless one possesses a wide knowledge of its historical background one will be at a total loss in finding out what Buddhism is really all about. Is Christianity much different? he will ask. And there is much justification for asking this question. For the division of the churches is a missionary stumbling block of gigantic proportions. This division, in the words of a prominent Japan missionary, "is perhaps the major factor which defeats the further expansion of Christianity in this country. Practically, the good pagan sees little cause for joining a Church which he finds splintered, in flagrant denial of her founder's wish that she be one. If Christians, he reasons, thus make light of Christ's command, none of their branches can claim absolute truth and I need not take them seriously" (Joseph J. Spae. *Christian Corridors to Japan*, Tokyo, 1965).

A concern for the evangelization of Japan that is unaccompanied by an equally deep concern for the unity of Christ's church in this country sounds hollow. The unity of the Japanese churches is not a *desideratum*. It is an immediate necessity. To thousands of people it is a matter of life or death.

There is still another aspect to our problem. A political aspect. A Western aspect. The popularity of Christianity in Japan has always fluctuated with Japan's relationships with the (christian) West. There is a strong tendency in this country to interpret whatever a Western power, and particularly the United States, does as christian. This, by the way, adds still another dimension to the problem of the Vietnam War and of America's military involvement in Asia—*the missionary dimension!* There can be little doubt but that there is an international dimension to the conversion of Japan. The speech, actions and reactions of the Western churches, for example, bear directly on the mission enterprise in Japan. Her efforts, or lack of them, to solve the race problem, her prophetic role within her own society and over against her own government, her behaviour and speech in the face of her adversaries (like Communism) — by all these things the Japanese people judge whether the Gospel is worthy of acceptation. The time may well have arrived that the words and deeds of the churches back home speak a more powerful message than do her ambassadors living among the people of the Orient.

To realize some of these things is helpful in understanding the true significance of some of the christian events that took place in last year's Japan. The two most important events, according to a group of religious journalists, were (1) the Confession of Kyodan responsibilities during the Second World War, and (2) the Billy Graham Crusade, held in Tokyo from October 24 through 29.

Let us begin with the latter. The Graham Crusade involved some 6,000 christians, representing many denominations and as many as 528 local churches of the Tokyo area. Through the combinde efforts of these christians, literature and invitations were distributed to 4 million homes. And mostly through their efforts the attendance at the mass meetings exceeded 200,000, of whom 16,000 became inquirers.

It is quite tempting to exaggerate an event of this nature. And exaggerated it already has been. Someone has called it ". . . the greatest event in the 100 years of the Christian movement in Japan". Someone else has said that through this Crusade, Christianity in Japan has perhaps taken "its greatest step forward since the first American missionaries landed at Nagasaki and Yokohama in 1859". Such comments strike me as somewhat superficial and sensational. This is not the time to make judgments of this nature. But what we can already say is that the Crusade has served the function of a catalyst in bringing about a significant measure of co-operation between the christian churches. The Crusade provided the opportunity for thousands of christians to join hands in the immense task of presenting the claims of the Gospel to the Japanese people. If the church is truly a witnessing fellowship, fellowship in Christ and with one another, one of the Graham Crusade's major contributions was that is has focussed the church's attention on its prime function in this world and that it has pointed out the way of how to go about it, not separately but in unison.

The *most* news-worthy christian event of 1967, however, was the Kyodan's public confession of its war-time behaviour. The Kyodan, as you perhaps will remember, was formed in 1941. Owing to a combination of official government pressure demanding that all Protestant bodies unite in one group on the one hand, and of a strong desire on the part of many christians to create unity among the splintered forces of Japanese Protestantism on the other hand, the Kyodan was formed on the eve of the Pacific War. Although some groups left the Kyodan after the war, this union of churches within the Kyodan has continued to exist, inspite of all the error and evil that were involved in its birth. Presently the Kyodan is Japan's largest Protestant denomination. It has a total membership of 200,000 and represents what used

(Continued on page 8)

THE WORLD AROUND US

More Rifts in Communist Solidarity

In our circles it appears to be the normal thing to condemn commuism. "A communist is a communist is a communist", seems to be the viewpoint, and according to our ideas there is no difference between them at all. Yet, few of us say the same thing about capitalists. We recognize that Rockefeller and Henry Ford may have different ideas from the small storekeeper in our town or the struggling contractor who works side by side with his crew. Why then do so many people insist that all communists are the same? Everyone is aware that Russia and China are not on good terms right now, but the split in the communist once homogeneous world is much larger. Yugoslavia has not listened to Moscow since 1948. Today anyone can visit Yugoslavia without a visa; the border with Italy is wide open and travel is unrestricted. Yugoslavia is still a communist country, but businesses that do not employ more than five workers (in addition to any family relations who may work in the business) are free to operate the same as such businesses do in the West. Factories are state owned, but unless a factory can show a profit it has to close up. Management and workers' councils have to devise methods of operating cheaply enough or they will all be out of work; the state will not put money into a factory that does not show a profit. The Yugoslavs even pay a man according to what he produces. Two men on similar machines may not receive the same pay because the one does more work than the other and therefore will be paid more. The decision on wages is taken by the workers' council which meets with management to set pay rates. (If such a system would even be advocated to some of our union leaders they would flip their lid.)

It is quite obvious from the above example that there are as many differences among communists as there are among capitalists. The united front that the communists once presented to. the world is split wide open. China accuses the Soviet Union of being too soft on capitalism, of being afraid of the U.S. (because they withdrew their missiles from Cuba), and of adopting western capitalistic working practices (because they instituted the profit motive on a limited scale a few years ago). Albania is siding with China in the argument and defies Moscow whenever it can. Rumania is trying to disengage itself from Moscow's control; Yugoslavia is free from both Moscow and Peking and chooses its own way; North Vietnam's Ho would like to be free from both Moscow and Peking also but he is tied to both of them because he needs their war materials, but if this would not be the case he would follow an independent path.

Communist leaders in almost all communist countries are beginning to find that nationalism is a stronger force than communism. In the early fifties it was possible for Moscow to speak with the authoritative voice of all the communists in the world, but that time has gone and will probably never return. This lack of unity was vividly demonstrated a few weeks ago at the top level meeting of communist parties in Budapest. The main reason for the meeting was to come to a decision whether there would be a giant summit meeting of communist parties and where this meeting would be held. China, as was to be expected, did not attend, but neither did Cuba. Castro has been angry at the Soviet Union because the Kremlin leaders do not think that Castro's agressive policy toward South America is the right kind of policy. Even though Castro receives a tremendous amount of aid from the U.S.S.R., he obviously felt strong enough to keep his representatives at home. There were delegates from 67 countries at the meeting, but they were not all that unanimous. Rumania only agreed to attend if Moscow would not launch an attack on China, and if there would be a "free exchange of views " on the question of the summit meeting. It did not take long before Moscow launched a tirade against China, and the Rumanian representatives walked out of the meeting, packed their bags and departed for Bucharest.

Before the walk-out, the unity of the meeting had already departed. The Syrian communist representative had launched an attack on Rumania for not breaking diplomatic relations with Israel after the war in June. (Rumania is the only communist country that still has diplomatic relations with Israel.) Paul Niculescu-Mizil, the Rumanian representative demanded an apology, but it took until almost midnight before the Syrian would agree to strike the remarks from the official record. After the Rumanian representatives had returned to Bucharest, the Rumanian Communist party released a statement which said in part, "continued participation in the consultive meeting would have meant accepting the promotion of practices and methods of condemning other parties, or imposing the will of some parties on other parties". In other words, Rumania is not about to take any orders from Moscow anymore and is not in favour with Moscow's continued attacks on China. To make things even clearer, Rumania charged that Stalinist tactics had been used to impose upon the meeting a decision already made about the time and place of a world communist conference. Since Stalin has been removed from the official history of the Soviet Union, and has become a dirty word around Moscow, this was the unkindest cut of all.

It is highly unlikely that Soviet Marxists will be able to induce the summit meeting (which is to be held in Moscow in November or December) to give a unanimous denounciation of Maoism. Albania is already firmly in Mao's camp and seems to take great pleasure in giving needle pricks to Moscow. Rumania now also seems to turn away from the Moscow line and some of the other Eastern European countries are not so pleased with the Soviet Union either. So instead of showing the world a united Moscow-led communist front, the summit meeting could well become a grievance discussion and show the whole world that the united front of communism has many cracks in it.

The Kremlin is also coming under attack at home. In January four writers were imprisoned for underground literary activity. Since then Soviet writers, scientists and university teachers have drawn up petitions, loudly condemning the sentences. These men fired off a spate of letters not only to Russia's newspapers but to the Soviet Supreme Court, the Politburo and several oher government agencies. In an unusually bold campaign they have accused the Russian press and government of deceiving the people about the facts of the case and demanded a new trial for the four writers. One protest, signed by 52 Soviet intellectuals, decried the fact that no impartial observers had been allowed into the Moscow courtroom. Writer Ginzburg's mother has threatened a libel suit against one newspaper for describing her son as a "paid agent" of a foreign organization — a charge never made at the trial. As if Moscow was not embarrassed enough by Rumania's walk-out of the conference in Budapest, a letter was received at the conference signed by twelve professors, writers and other intellectuals protesting the defendants' fate and that of "several thousand political prisoners" confined to prisons and concentration camps. The twelve appealed to the conference to consider the rights of man as they were trampled in the Soviet Union. This kind of publicity put Moscow in a very bad light and gave more ammunition to those communist countries which are trying to free themselves from Soviet influence. It is quite obvious that the communists are not of one mind any more, and we in the West should take careful note of this and begin to judge these countries more as individual entities.

J. J. Bout.

Editorial

YEARNING FOR DEMOCRACY

During the last years several of the East-European communist countries underwent some drastic changes. The Russian influence in these countries is steadily declining. Iron walls that separated communist and non-communist countries are crumbling. Economically the citizens of the majority of these communist countries are better off today than a few years ago.

Did the communistic leaders basically change? What the economic outlook is concerned they half-heartedly conceded that the communistic economic philosophy has failed. The economic crisis in most of the East European countries compelled the communistic leaders to admit that a moderate capitalistic economy is necessary to prevent the communist countries from facing bankruptcy. Moreover, the demands of the consumer pressed the communistic leaders to give in Politically the communistic leaders allow a minimum of democracy. In Czechoslovakia, for instance, the Stalinist president Antonin Novotny was in January replaced by the moderate Alexander Dubcek and the rigid Maj.-Gen. Jan Sejna ironically sought asylum in the United States.

The citizens of these countries, however, are still dissatisfied with their regime. The recent revolt of the students of the University of Warsaw in Poland clearly demonstrates that many of them are not satisfied with study funds, motorcycles and television sets. In the streets of Warsaw the students, joined by young and old, shouted the words: democracy and freedom.

The 41-year-old Czech writer, Ludvik Vaculik, voiced their feelings when he said in a speech held in June 1967:

> "The social revolution has triumphed in our country, but the problem of power is still with us. We have taken the bull by the horns and we are holding on, and yet something keeps butting us in the seats of the pants."

As a writer he complains:

> "What use is it that we have been given the literary fund, the publishing houses, the journals? Behind all this is the threat that they will take it back if we are unruly." He continues, "Freedom as a concession is not enough, but government must recognize freedom as a right."

He puts the question before his audience,

> "Why can't we live where we want? Why can't tailors spend three years in Vienna, and painters 30 years in Paris, and come back to live here without being regarded as criminals?"

He openly confesses that he cannot live happily in his country and that the citizen in Czechoslovakia "is extinct." "We are joined by the most despicable of ties: a common frustration," he said, He testifies that the instability of democracy is preferable to the rigidity of the present system. This is clear language! Obviously we are glad that the citizens of these countries may enjoy more conveniences than they have in the past two decades. We believe too that communism is not as strong as it appeared to be some years after World War II. But we should not draw the conclusion from recent developments that living in a communist country is mere pleasure. The recent news report from these countries speak another language. True, a democratic form of government is no guarantee that unrighteousness does not exist, but we agree with Vaculik that the imperfect democracy is preferable to the rigid communistic regime.

As yet communism does not allow any rival party to voice political opinions. For basically communism acknowledges only one way of thinking: the communist philosophy. In the near future the communistic regimes might be forced to allow political freedom, but this will be contrary to their teachings.

Mr. Ludvik Vaculik should have studied the communist teachings before he in 1946 joined the party. He became a member because at that time 'there were a number of choices. I thought the party had the most courageous program, the most logical one. As time went by and things did not work, I thought it was because certain figures were no good. Later I began to suspect that the system itself was wrong, but perhaps I could walk along the border between party discipline and revolt."

As in most countries where the communists have taken over, first the communist party cooperates with socialists and left liberals. Together they draw up an appealing political program that demands social righteousness. As soon as the communists, however, see a chance to dominate the United Front Party, they will take over. The same happened in Czechoslovakia, 20 years ago, when Jan Mazarijk died after plunging from a Prague government building. Twenty years is a long time to be muzzled. How long will the Czechs still have to follow the orders of the hatred communist regime?

The outcome of Czech 'socialism' should warn us to be careful in our approach to solve the communistic threat in Asia. There are plenty of South Vietnamese who disfavour rigid communism, but are willing to join the communist forces in the hope to overthrow unitedly the corrupt military regime. If the Americans finally might decide to co-operate with the United Front in South Vietnam, we wonder what the socialist and liberal members of the United Front Party will say twenty years from now.

P.T.

WE ARE SORRY to see prices go up.
MY PICTURE STORY BIBLE
by Dena Korfker
(The most popular Story Bible for age 6 to 12, written by a member of the Chr. Ref. Church)
STILL $5.40 till March 30, 1968. Thereafter $6.50.
"The Family Bookstore" (Burlington Book & Bible House)
468 BRANT STREET BURLINGTON Opp. the A & P - free parking in rear of our store — Phone 637-9151 (area code 416)

How Canada Looks After Its People:

When Canadians are Disabled

by JOHN F. HAYES

(Can. Scene)—Disabled persons in Canada are provided with income support and services through several programmes. Woven into the Canada Pension and Quebec Pension Plans are provisions to look after disabled persons by disability pensions, and benefits for their dependent children. The qualifications are quite liberal — the pension will consist of a flat sum, plus an earnings-related sum amounting to 75 per cent of a retirement pension, calculated as if the disabled contributor had reached 65 at the time disability occurs. This disability income plan will go into effect in the spring of 1970. It is not presently in operation.

Disabled persons allowances are a most important part of Canada's social service legislation. These are administered by the provinces, and the Federal Government bears the cost. Allowances are paid to totally and permanently disabled persons, age 18 or over, who are in need and who meet residence requirements. For an unmarried person, total income, including the allowance, may not exceed $1,260 per year; for a married couple the limit is $2,220 per year.

Disabled persons allowances are not paid to persons receiving allowances from certain welfare sources such as the Old Age Security Programme, War Veterans Allowance Act and others.

The disabled persons allowance is not paid to a patient in a mental institution or tuberculosis sanatorium, and certain conditions govern those resident in nursing homes, homes for the aged, etc. It is interesting to note that mental deficiency accounts for well over one-quarter of all cases granted an allowance.

Recipients of disability allowances who are in need often receive supplementary aid under provincial general assistance programmes. In these cases an individual assessment of need is carried out, and adequate income is provided.

It should be pointed out that Canada's social service, now among the world's broadest, are most efficiently integrated to cover every possible condition of need, yet do not permit any "doubling up" as might occur if the various legislations were not so fairly worked out. For example, a persen receiving disability allowance is transferred to the Old Age Security programme at the eligible age; he does not receive both. Some 70,000 Canadians were recipients of disabled persons allowances in 1967, with average allowances about $75 monthly.

Blind Persons Allowances have been in force in Canada since 1937. Life is made tolerable and comfortable for some 10,000 blind Canadians by the Allowances provided for these unfortunate people. Blind persons 18 years of age and over who are in need, and who meet certain reasonable requirements, are eligible for these allowances. For an unmarried person, total income, including the allowance, may not exceed $1,500 per year; for a married cople, $2,580 per year. When both are blind, the figure is $2,700 per year. Here again, the provinces may accord supplementary aid in cases where the formal aid is insufficient to provide a reasonable and secure livelihood.

Training of disabled persons to fit them for gainful employment is not left to chance in Canada. An Act of Parliament provides the funds to look after tuition, books and supplies, maintenance allowances, travel expenses and extra costs necessitated by disability. Provincial welfare departments operate the programs, which have given new hope and new interest to thousands of disabled persons, many of whom are now earning their livings in occupations within their capabilities.

Rehabilitation services in Canada for the disabled is considered of such importance that a National Co-ordinator of Civilian Rehabilitation was appointed in 1952. This followed a most successful experience in rehabilitating disabled war veterans and injured workmen.

Canada's Manpower Division maintains a special interest and responsibility for special job placement of the handicapped. In 1962 the Canadian Rehabilitation Council for the Disabled was formed to co-ordinate voluntary rehabilitation all over Canada.

Canada's concern for its disabled is shown in many areas. For example, a publication of the National Research Council entitled "Building Standards for the Handicapped" gives explicit direction for the building homes to be occupied by the blind, the crippled, the wheel-chair people, etc. The extent of Canada's interest in the disabled goes far beyond financial help, and expresses a deep interest in the personal lives of the handicapped.

Because help for disabled Canadians is in the hands of the Provinces for administration, you may secure all details of these services from the office of the Department of Welfare in the province in which you reside. While it is hoped that none of our New Canadians will become disabled, it is inevitable that some will. You may get the whole story of Canada's Social Security measures from the Department of National Health and Welfare, Parliament Buildings, Ottawa, Canada. Ask for the publication "Social Security in Canada".

And now, a reminder: Canada's social security is no salve for the indolent. It is a backdrop of Canada's national concern for the *individual in need.* You share in that concern, and if hard times or disaster strikes, let Canada help.

Watch for the next instalment—"Help For The Survivors".

Japan and Ecumenism

(Continued from page 7)

to be more than 30 different church bodies.

It is this church, which during the war represented virtually *all* of Protestantism, that has increasingly come to experience its wartime role as a burden and guilt. (Yielding step by step to the pressures of the Japanese government towards participation in the spiritual bases of an all-out war. Not taking a prophetic stance over against the Japanese government.) More and more the awareness has grown that if one is to find an answer to many of the church's present problems, the church ought first of all to go back over its past and confess before God what was sinful in it. This many are now doing and the "Confession on the responsibility of the United Church of Christ in Japan during the Second World War" is one of the fruits of this examination.

To afford the reader the full flavor of this significant and (in the history of the church) unique document, and because of its significance for the cause of christian unity, I will quote it in full.

The 25th Anniversary of the establishement of the United Church of Christ in Japan (Kyodan) was celebrated during the 14th General Assembly of the Kyodan held in October, 1966 at Osaka, Japan. Now, we are faced with the serious task of building the Kyodan. In order to express our sense of responsibility which the Kyodan has toward Japan and the world, we prayerfully take as our theme "OUR CHURCH—TOMORROW".

At this time we are reminded of the mistakes committed in the name of the Kyodan during World War II. Therefore, we seek the mercy of our Lord and the forgiveness of our fellow men.

At the time of the founding of the Kyodan the Japanese Government then under pressure asked that all religious bodies be brought together and that they cooperate with the national policy in order to bring the war to a victorious end.

Since the time that the Gospel was first presented in the early part of the Meiji Era, Japanese Christians had desired to establish one evangelical Church in Japan, by the merging of denominations. Therefore, they entered into this Union and the Kyodan was established, taking advantage of an order of the government.

Concerning this founding and the continued existence of the Kyodan we recognize with deep fear and gratitude, that even in our failures and errors the Providence of God, "The Lord of History", was at work.

The Church, as "the light of the world" and as "the salt of the earth" should not have aligned itself with the militaristic purposes of the government. Rather, on the basis of our love for her, and by the standard of our Christian conscience, we should have more correctly criticized the policies of our motherland. However, we made a statement at home and abroad in the name of the Kyodan that we approved of and supported the war, and we prayed for victory.

Indeed, as our nation committed errors we, as a Church, sinned with her. We neglected to perform our mission as a "watchman". Now, with deep pain in our hearts we confess this sin, seeking the forgiveness of our Lord.

More than 20 years have passed since the war, and we are filled with anxiety, for our motherland seems unable to decide the course that we should follow; we are concerned lest she move in an undesirable direction due to the many pressures of today's turbulent problems. At this moment, so that the Kyodan may not make again the same mistakes and in order that the Kyodan can correctly accomplish its mission in Japan and in the world, we seek God's help and guidance. In this way we look forward to tomorrow with humble determination.

•

This Confession was published last year Easter Sunday, the reason being that on Easter Sunday in 1944 the Kyodan had published a statement entitled "A Letter to the Christian in Greater Asia". In this Letter the Kyodan expressed its approval of the war and called upon the people to pray for Japan's victory.

Through this Confession the Kyodan seeks the restoration of fellowship, not only with the Japanese churches that have repeatedly criticized the Kyodan for its war-time behaviour, but also with churches in other Asian countries, especially those that have lived under Japanese rule, like the churches in Korea and Formosa.

It is to be hoped that not a few churches, now living an independent existence in isolation from the vast majority of Japanese christians, will begin to rethink and re-evaluate their *raison d'etre*, and that this Confession will hasten the day when Christ's children all over Japan can truly sing "we are not divided, all one body we".

John Timmer

SCRIPTURES IN 1326 LANGUAGES

In 1967 the Scriptures appeared in 46 new languages as translation proceeded at a record pace producing an additional translation every eight days. The complete Bible has now been published in 242 languages, an increase of two; the New Testament in 549, an increase of eight; and at least one book of the Bible in 1326, an increase of forty-six.

Of even greater significance is the fact that the complete Bible has now been issued in the languages spoken by 90% of the people of the world and at least one book of the Bible in the languages spoken by 96% of the people of the world.

Translation work is proceeding in some 400 languages among the 4% of the world's population that still has no part of the Bible in their languages.

Complete Bibles were published for the first time in Kirundi for Burundi and in Nama for South-West Africa. Complete New Testaments were published for the first time in Bamileke, spoken on the Cameroun-Nigerian border; Bamoun for Cameroun; Ilamba for Tanzania; Macedonian for Yugoslavia, Bulgaria and Greece; Nuba-Heiban, Nuba-Krongo and Nuba-Nirere for the Sudan; and Zoque-Copainala for Mexico.

The revision of older translations of the Scriptures is a top priority today and the complete Bible is being revised in some 100 languages so it will be in the language spoken today and can be readily understood by the reader. Some 5000 men and women are at work in 600 languages under the supervision of the Bible Society.

QUO VADIS

ADDRESS OF
R. N. THOMPSON, M.P.,
RED DEER

"Neutrality and passive disengagement in public life must be blamed for the present political confusion," said Mr. Robert N. Thompson, addressing eighty people at a meeting of the Christian Action Foundation. This kind of "separatism" is wrecking our nation. "We, who call ourselves Christians, are often just as guilty in this as others. I call it a tragedy that there is so much arrogant disinterest among Christians in standing up and being counted in the affairs of our country and our communities." He added most of the Christian MP's are not speaking any longer from their Christian conviction, since the consensus of the party caucus makes it difficult for them to do so.

Too many of us are compromising their Christian convictions and this is why the socialistic and humanistic way of thinking has gained so much momentum nowadays, to the extent even, that we have silenced our convictions and that we believe we are fighting a lost cause anyway.

"The Christian faith and moral standards are generally not upheld any longer and this happens in a country where the British Common Law, was cradled, nurtured and developed in the Christian Faith. But Law cannot function without some basis of moral standards. Because of the absence of such standards, the administration is breaking down. The greatest need in our world of justice and social order is the return to the ethics and biblical principles of Christianity." According to Mr. Thompson "another great danger is that man becomes depersonalized." Unfortunately, in this age of nuclear weapons, space exploration and automation, we are led to think of men as groups of people, as masses of humanity. "The Scriptures, however, see men as individuals."

It is imperative to recognize this when spelling out human rights. "Human rights are God-given, man has to protect them" was said by John F. Kennedy.

The charter of human rights for Canadians, a recent publication of Mr. Trudeau's justice department leads us to believe that man is the highest animal.

"That kind of a philosophy was given us by Hitler," added Mr. Thompson. And if we as Christians fail to protest it and to voice the Christian way of thinking, just as the German sons of the Reformation failed to do so in their passiveness, we are asking for a similar catastrophy.

"These dangers are asking from us to be bold in our Christian witness in the public affairs of this nation and to be hesitant in condemning others for the politically dismal and confused state we are in" the former Socred leader concluded.

FLASHES FROM LIFE

"WATCHING A SPORTSCAR ROUNDING A CORNER..."

Power steering at his fingertips . . .
On two wheels he cuts a corner; skidding
he leaves his hallmark on the road and
disappears with angry taillights flashing.

In the back two couples with hair
flying in dyed, woe-begone strands;
bodies molded together in comfortable curves,
eager for their partner's fumbling hands . . . .

Radio music spills out of the car,
tissues flutter in its speedy wake
and float down, down . . . , and settle on
the hallmarks of his power-brake . . . .

Dolly Verseveldt.

From the Mailbox

Dear Sir,

This is a late comment on an article by J. J. Bout.

To my regret I did not note the number and date of the paper in which it appeared.

I lived in Haiti (and So. America) several years and visited the country about 2 years ago.

I do not believe that this country supports the dictatorship there. The only money that is sent is for an International Organization that fights malaria among the Haitians.

Does not any country have the government it deserves? And how could the USA step into Haiti and kick Mr. Duvalier out? Then on the same count they would have to go into Nicaragua and it is generally known that many So. American and Central Am. governments are semi or total dictatorships.

Moreover the USA is having their hands full to keep order in their own house.

Sincerely,

John Yff.

REPLY

Dear Sir,

Thank you for your comment on the 'Haiti' article. I do not think that the U.S. government actively supports the dicatorship in Haiti in the sense that the U.S. would sell arms to Duvalier so that he could maintain his regime. However, since Johnson has become President there has been a definite change in the government's attitude towards Haiti. President Kennedy had cut virtually all diplomatic relations with Duvalier, but Johnson sent an ambassador and welcomed the Haitian ambassador with the words that the U.S. "looked forward to close cooperation and solidarity with the government of Haiti". Johnson also allowed Duvalier to advertise for tourists in the U.S., something that Kennedy had forbidden.

I do not advocate that the USA step in and kick Duvalier out! There is, however, a difference between a friendly and supporting attitude and an outright invasion of Haiti. I feel that the USA is being hypocritical in her attitude with Haiti considering the stand she has taken in regards to Vietnam. I think if diplomatic relations with Haiti were broken off, that the USA would be more consistent in her foreign policy.

My view on U.S. involvement in Latin America speaks for itself in my article on that continent.

You asked, "Does not any country have the government it deserves?" Maybe some other readers would like to give their opinion on this. Personally I feel that the answer is no. Do the countries of Eastern Europe really deserve a communist government? Hungary in 1956 tried to get rid of hers, and we are only too much aware of the results. The other Eastern European people also know the results, so they have decided that it is better to live under one than to die in a futile effort to change it. This does not mean that they deserve it.

Your last statement puzzles me. If the U.S. is having its hands full keeping order in its own house, what is it doing in Vietnam? Or is Vietnam part of the United States of America?

Sincerely yours,

J. J. Bout.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

THE JANUARY LADDER

Names	Problems Points 284 (3)	285 (2)	286 (2)	287 (2)	Sub-Total 9 (max.)	Previous Total	TOTAL	
T. P. Palmer (I), Grand Rapids, Mich.	3	2	—	2	7	85	92	Winner!
Jac. Heikamp, Sarnia, Ont.	2	2	2	2	8	71	79	
H. Rombach (I), Toronto, Ont.	1	—	2	2	5	70	75	
A. Renema, Duncan, B.C.	0	0	2	0	2	68	70	
J. Guldemond, Grimsby, Ont.	1	2	—	2	5	62	67	
J. Lemstra Jr., Grimsby, Ont.	1	2	—	1	4	57	61	
R. Bouma (III), Belleville, Ont.	2	2	2	0	6	28	34	
F. Baarda, Smithville, Ont.	2	1	2	2	7	14	21	
J. Kloosterman (I), Peterborough, Ont.	1	0	—	0	1	14	15	
J. H. G. VanderGeest, St. Thomas, Ont.	—	—	1	0	1	10	11	
J. J. VanKessel, Port Credit, Ont.	1	0	—	—	1	6	7	

REMARKS

Let me begin with the good news. Congratulations go to the winner of this month, T. P. Palmer of Grand Rapids, who reached the top for the second time. The prize merited will be forwarded to you by the publisher of C.C..

The results of the January problems did not even score 50% of the points available: to be correct: the total was 47 out of 99. Probably lack of time will be the main cause in many cases. This time I had to apply our rules: points had to be subtracted in one case because of wrong notation and in another because of a wrong threat beside the good one. Sorry, men, but such solutions cannot be overlooked. One correspondent wrote that the position of No. 285 was wrong. Fortunately this remark turned out to be incorrect. Thanks for several nice comments. I am happy to hear that the problems, although rather tough here and there, still are considered very enjoyable. That is why we have this contest, you see.

FOR THE FARMERS

WHAT IS WRONG WITH MILK QUOTAS?

Direct and indirect losses to the farmers, damages to the dairy herd

Much has already been said and written about the Quota business, but there are several aspects that have never been mentioned and it is necessary to look into it before any farmer is tied up in milk quotas. A quota means that every day there has to be a certain amount of milk.

However, cows are not automatic, sometimes a farmer has too many fresh cows in one period and at other times he does not have enough fresh cows. The only thing that can be done at such times is either to sell or to buy cows.

Because of the need of milk at that moment, the difference in price, between a good dry cow and a fresh cow is often too high. Therefore a farmer has to sell a good dry cow and replace her for an ordinary cow. This is a direct loss to the farmer.

When you take a close look at the salesbarns, you will be amazed at the number of good dairycows that are sold in the beefring. The only reason is that the owner is, due to the quotas, not able to wait until the cow comes in.

There is also a third loss we should mention. We all know that salesbarns are places to gather sickness and diseases.

The veterinarian knows how many sick cows he treats, that were brought in the public salesbarns and how many times sickness and disease is spread through the whole herd by cows fresh or due to freshen, bought from the salesbarns.

It was published that our Minister of Agriculture at the National Conference on Milkrecording remarked: "While in Canada we have the most heavily subsidized milkrecording program in the world, we have the lowest participation of dairy farmers". Doesn't Mr. Green know that it is impossible to compare the Milkrecording in Canada with most other countries in the world? For example in the European countries almost every farmer is breeder too. He raises his own calves and builds up his own herd. In Canada, especially in some areas, only a part of the farmers are raising their own calves. And even if they do they still have to sell and buy cows several times as a result of the required milk quota.

What use is milkrecording for many fluid milk shippers? Only big herds with small quotas can get by without selling or buying, but they often ship of lot of surplus milk. There are not many small quotas anymore because the dairies have always been pushing for bigger and bigger quotas. Consequently, for a small amount of milk the trucker doesn't even stop at the farm.

This is one way to kick the family farmer out of business! and why?

If the farmer first has to buy or sell cows to fill his quota, the milkrecording will not do him much good, which means that for a large part of our dairy herd "the luxury of not knowing", as Mr. Green said at the Conference of Milkrecording, will remain. This is also a damage to our dairy herd.

Why do milk quotas exist? Not for the benefit of the farmers but only for the benefit of the dairies. Is this necessary? We are the ones who produce the milk.

Our dairies are not only pushing for bigger milkquotas but also for higher tests. We all know that the dairies make more profits from the higher tests than from the lower tests, because they do not pay for the high tests of fat, what it is worth.

In the European countries, where most of the dairies are cooperative farmers-owned, every farmer gets paid for every point of butterfat what it is worth. That means that it is to their profit to be in milkrecording. Their profit is much larger than ours. Here also it is possible to compare Canada with the other up-to-date dairy countries in the world.

In Europa quotas are unknown. Every dairy that handles bottle milk can also produce every other dairy product. Areas in New York State know cooperatives too. The big farmer-owned cooperative dairies in the Buffalo area handle every possible dairy product.

I know that the milkprice in these areas is a little lower than the top price in Ontario, but before our Milkboard started, there were very low prices in large parts of Ontario. We are glad that the Milkboard changed the policy, but why does she not change the whole milk business and does away with milk quotas?

If we can get rid of the losses and damages mentioned, we will be able to produce milk a lot more economically than we do now.

If we can get the right milk marketing system, it will profit both the producer and the consumer, and it will also be a big improvement for our dairy herds.

C. Verburg,
Secretary Christian Farmers Federation.

A good crop of oats being harvested on the prairies. CDA forecasters say that additional acreage should be planted to oats in 1968 to maintain or build up stocks.

VIEWS OF RADIO NEDERLAND'S BRITISH CORRESPONDENT

The Farmer in Holland

by H. GEORGE FRANKS

Two weeks ago I told about the unique scheme now operating in Holland by means of which the Dutch are meeting their farmers so that the city-dwellers can learn about how their food is grown, packed and delivered to them so regularly.

These day-outings from the towns to the farms are, however, only part of a new campaign in the Netherlands aimed at establishing a new and more attractive image of the farmer in the eyes of the townsfolk, many of whom have not the slightest idea of the work it takes to deliver a pint of milk, to grow a good potato or to produce a tasty veal steak.

In the past few years, Dutch farming has made tremendous strides. It has been very successfully intensive for generations, but now that it has become modernized, many of the farms are among the best-equipped in the world. Yet, somehow or other, the general idea of a farmer is of a slow-moving, slow-thinking and unimaginative man who does almost the same things in much the same way as his grandfather or great-grandfather did.

The Dutch are determined to do away with that image. Moreover, not only is this to be done for their own people **but also for** hundreds of thousands of people from other countries.

One of the most popular places in the Netherlands for visitors to go to is the magnificent open-air bulb park called the Keukenhof not so far from Haarlem, in which many millions of bulbs are in bloom between the end of March and mid-May, revealing what a wealth of colour and beauty is available all over the world from the great Dutch bulb industry.

Well, Dutch farming organizations have decided to copy the example of the Keukenhof by establishing their own large permanent open-air farm exhibition which will demonstrate in living form all the activities which make agriculture and horticulture so important a part of Dutch economic life.

It is to be called Flevohof, and will consist of 375 acres in the new East Flevoland Polder just reclaimed from the bottom of the former Zuyder Zee. Organized by a special Board, and to cost about 8,000,000 guilders ($2,250,000), it will include small working farms of every type, such as a dairy farm, a grain farm, a piggery, an egg-laying complex, broiler houses, a fruit orchard, glasshouses, a rabbit-breeding unit and a large herd of goats.

Side by side with these activities being run on a strictly commercial basis, there will be permanent pavilions showing different aspects of agriculture and horticulture which visitors can study before or after examining the real thing. These pavilions are being sponsored by the agrarian trade, and although static will be especially practical and full of good ideas.

Transport around Flevohof will be mainly by tractor and trailer, or by pony cart, although it will be possible to make an even more leisurely tour by hiring a punt and travelling along a network of small canals.

There is to be a children's farm for the young folk, a miniatiure traffic centre where the rules of the road and safety conduct can be learned on toy cars and cycles, and, of course, there will be good restaurants, spacious car parks and a large woodland area for picknickers.

The whole project is being financed by its private organizers from the agricultural community, without a cent of Government money, although the experts of the latter are enthusiastically giving advice. The location is such that it will permit a one-day visit to it from any part of Holland, and since the road and rail connections are so good, it will also certainly be a great attraction for large numbers of people West Germany, Belgium and other nearby countries.

Flevohof is expected to be completed within the next three years and will undoubtedly perform a great service in giving Europe a new image of the modern farmer.

(Radio Nederland)

Wanted: Control for Symphylans

Saanichton, B.C. - One little vegetable pest that is not controlled by any licensed soil insecticide is the symphylan.

Norman V. Tonks, an entomologist at CDA's Research Station here, looks hopefully to the day when an effective control for symphylans will be licensed for that purpose.

Garden symphylans are small, white, centipede-like creatures about ¼-inch long when full grown. They feed in the soil on the roots of a wide range of plants such as beans, beets, carrots, corn, potatoes, strawberries, and various ornamentals.

Symphylans, widespread in many greenhouse soils, are also a serious problem outdoors in the Pacific northwest. Infestations in British Columbia have not reached a level requiring extensive treatment of large areas, but local outbreaks occur from time to time.

Most soil insecticides do not control symphylans. Lindane is effective but its use is restricted to non-food crops because it taints root crops. Several experimental inseticides have proved effective in trials at Saanichton, but none of them can be recommended for symphylans until they receive official registrations for this purpose. None of these materials were effective for more than one season. In fact, most of them lasted only a few weeks, but this was sufficient to establish a normal crop.

In home gardens it is often possible to grow normal crops even in heavily infested soil by cultivating thoroughly with a rotary tiller just before planting. Cultivation scatters and destroys many pests.

In nursery and ornamental plantings where food plants are not used in crop rotations, soil can be treated with lindane at two pounds of toxicant per acre, or one ounce per 100 square feet.

In greenhouses symphylans are controlled by steam sterilization. They are also controlled by soil fumigants such as chloropicrin, Vorlex, Vapam, and methyl bromide used according to manufacturer's directions and safety precautions.

For crops such as vegetables and strawberries there is no fully effective insecticide registered for symphylan control. It is hoped that this gap will be filled as some of the newer materials become available.

Looking for better raspberries

Ottawa, Ont. - Experiments conducted by Dr. S. O. Fejer and Dr. L. P. S. Spangelo at CDA's Ottawa Research Station over the past three years have pin-pointed major factors contributing to the yield in raspberries.

The total market value of the Canadian raspberry crop is about $4 million. British Columbia produces about twice as much raspberry as Quebec and Ontario and on about half the combined acreage of those provinces.

Some of this difference must be due to the milder climate of British Columbia, but there are other factors which can be controlled, says Dr. Fejer. Rapid progress has been made in the elimination of one of these, virus infection, by providing virus-free stocks to the growers.

The raspberry experiments in Ottawa are conducted with virus-free material, so that other factors causing low yields can be recognized. One such factor may be the hedgerow system of growing in Ontario and Quebec. The resulting dense growth of canes may retard the development of the fruit, and it certainly makes cultural practices, such as spraying against diseases and pests, and weeding, difficult and inefficient.

The lack of suitable winter-hardy varieties also may be a problem. The yield tests at the Ottawa Research Station are conducted in single rows, with the canes thinned to equal distances, and measurements are taken to indicate the best combinations of cane, lateral branch and fruit characteristic for higher yields. In addition, winter-hardiness is evaluated through the use of freezing equipment and by changes in electrical conductivity. Suitability for mechanical harvesting is studied.

Some existing varieties of raspberries, though not entirely suitable, do contain desirable qualifications for measurable attributes. Hundreds of new crosses have been produced experimentally to offer material for further work in the pursuit of better varieties.

Comet, a tall-caned variety from Ottawa is closest to the ideal for high yield by mechanical harvesting. Comet is not ideal, however, for berry firmness, and the number of lateral branches is rather low. Another variety from Ottawa, Carnival, is in many ways similar to Comet. In quality it is up to the high standard of the British Columbia berries but suffers severe winter injury in the Ottawa region. The Killarney variety from Morden, Manitoba, is very promising but its canes are rather short for most methods of mechanical harvesting.

From present information Dr. Fejer predicts a high potential for future varieties incorporating many improvements over the current standards such as Latham from the U.S. and Trent from Ottawa.

VIRUSES TO CONTROL INSECTS

This cabbage looper, still on the leaf, has been killed by a virus. But in its death it has contaminated the leaf which will infect other loopers feeding on it. Scientists hope to use viruses as a means to pest control.

Harrow, Ont. - Because insects are killed by viruses scientists are studying viruses for possible use as a means of controlling insect pests.

Among the most promising are the viruses that kill two pests — the cabbage looper and the imported cabbageworm. These viruses occur naturally in most areas where the insects occur but the insect kill can be greatly increased by applying the virus to foliage just as one applies an insecticide.

Dr. R. P. Jaques, insect pathologist at CDA's Research Station here and formerly at the Research Station at Kentville, Nova Scotia, has studied these viruses for several years. He found that cabbage looper virus applied to leaves is soon made useless by sunlight and therefore several applications of the virus may be necessary to give adequate control over a whole season.

His tests have shown, however, that the virus of the cabbage looper applied to soil will remain active for long periods (in ons test nearly half of the virus was infective after application to soil). This virus residue in the soil contaminates the leaves of the cabbage, cauliflower, or other cruciferous plants grown in the soil and the cabbage loopers feeding on the plants are subsequently infected and killed. This suggests that virus applied to field soil at planting time may protect cruciferous plants for the entire season, says Dr. Jaques.

The prolonged persistence of the virus in soil is quite remarkable because most plant and animal viruses do not stay active very long in soil, outside the tissue of the host, he adds. The insect viruses studied to date do not infect plants, humans or animals other than insects and therefore this residue of the insect virus found in soil is not harmful in any way. In fact, most insect viruses infect and multiply only in the tissue of one species of insect and this makes the viruses very safe insecticides.

Dr. Jaques says that a virus for one insect (the corn earworm) may be registered and on the market as early as 1969; the virus for the cabbage looper may be registered and available to the grower by 1972. Others will follow.

Crop Losses — How Much?

We know that weeds, insects, nematodes, and diseases cause tremendous crop losses. But just how great are these losses?

Dr. A. J. Skolko, plant pathology research co-ordinator with the Canada Department of Agriculture says . . . "Many estimates of our national losses have been made but these are little more than guesses.

"It is true that when a devastating epidemic occurs the loss to the individual grower is painfully obvious. But even in years when there are no serious epidemics, we know that weeds, insects and diseases are taking considerable toll."

Dr. Skolko says the CDA's Research Branch has now assigned five scientists from its Cell Biology Research Institute to the development of methods of evaluating crop losses from disease. These experts will seek the co-operation of other scientists throughout Canada. Eventually similar programs will have to be established to asses insect, weed, and nematode losses.

Why it is important to know more about crop losses?

Dr. Skolko explains it this way: "Production, planning, not only for national goals but for world-wide food strategy, could be better served by reliable loss data and prediction. Where control measures are available, we often don't know whether the savings effected really justify the cost of control."

"Research planning and priorities must be based on the economics of the losses to be overcome. Outbreak forecasting must be made on more reliable knowledge of the extent of the losses to be expected."

In October, the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO) convened a symposium in Rome on crop losses, which was attended by 120 specialists from 41 countries. Dr. Skolko was Canada's representative and was chairman of the meeting.

After a week of review and discussion, the scientists prsented several resolutions to FAO's Secretary-General.

The symposium recommended that FAO's Plant Production and Protection Division become an advice and information co-ordinating center for national crop-loss surveys and for training specialists.

It also recommended, because of the lack of methods for accurate and practical evaluation of crop loss, that the national governments extend existing programs or initiate programs for the development of effective methods.

"In few major agricultural countries is the need for research on methods of loss evaluation and compilation of loss data more urgently required than in Canada," Dr. Skolko says.

"The assigning of five of our scientists to this work is a very important beginnning."

Do not have your concert first, and tune your instrument afterward. Begin the day with the Word of God and prayer, and get first of all in harmony with Him!

—J. H. Taylor

THE HISTORY OF THE NETHERLANDS

by D. J. VAN DIJK

6. *Development of the Interior; Count Floris V and England.*

The Counts who ruled in Holland were very much in the international picture at that time, which is proven by the fact that many of them married scions of prominent European royal houses. In addition, the organizers of the Second and Third Crusades tried to persuade the Dutch counts to join them, though without much success. Count Willem II was the only one to participate in an interim-crusade which aimed at conquering the town of Damiate in Egypt. That the Muslims had to surrender the town was mainly due to the Dutch fleet (known as the Friesian fleet then) which closed off the harbour hermetically, and to the work of the Dutch dikebuilders who made a dam from where the walls of the town could be conquered. Only very few noblemen from Holland took part in the Crusades, and one hardly saw them at major knights' tournaments either. Obviously they had other business on hand. Most of them became concession-hunters, that is they tried to obtain permission from the Count who owned the unreclaimed lands, to pay for a piece of swamp and start reclaiming it themselves. And the majority of Holland's interior consisted of swamps. A large area of rushes, water and mud . . . in short: slush-land!

Usually some of the noblemen formed a consortium by pooling their interests. The workers were generally serfs to whom complete freedom was promised after the job had been completed. This is one of the reasons that slavery in this part of the Netherlands vanished so rapidly. The concessions obtained from the Count were indicated by straight lines, the way it is today with the state borders in the United States. The clodhoppers (as the workers were called) dug two parallel, rather deep ditches and the mud was thrown onto a piece of marshy land between them. Then they hardened the mud until a road was formed. After that they dug ditches on either side at right angles with the road, and repeated the previous procedure, so that finally a plot of drained land was turned into a meadow surrounded by ditches. The colonists had a right to push on the ditches and form new pieces of land, for which they paid rent to the nobleman-contractor, as well as ten percent of their crops to the church, for the rest they were completely free. In this way the villages came into existence in the interior. Usually a church was built immediately, for then the tithes went to their own church. Around all the reclaimed land there was a ring of water which was channelled to the nearest by river. This is how the large polders originated in the heart of Holland. Unfortunately the new land was not adequate enough for agriculture, because the level of the subsoil water was usually too high, but it proved remarkably suitable for cattle-breeding.

Yet dangers continued to threaten the newly reclaimed land. The mud used to make the roads and dikes, consisted of peat which, in dry form, was a much coveted fuel doubly appreciated at a time when the use of coal was hardly known yet. As a result some criminal elements started to undermine the dikes and roads. Hence the very serious penalties that were handed out to the culprits.

The Dutch reclamation work drew the attention of the whole of Europe, and Dutch workers reclaimed German coastal areas, as well as marshes along the rivers Ems, Weser, Elbe and Weichsel.

Now to return to the political aspect of history! Meanwhile Count Willem II of Holland had been proclaimed King of the Romans, which meant that he was the future Emperor of Germany. This happened around 1250. Not that it had any significance! In Germany at that time there was the Interregnum, a period without government. After his wife had travelled to the ancient coronation-town of Frankfurt, to fetch the crown-jewels for Willem, and subsequently was robbed by knights along the River Rhine, he realized how little value his royal prestig actually had. He had better go himself, but he decided first to safeguard the northern border of his County against the West Friesians, who for ages had been fought in vain by his predecessors. Willem's programme of destruction ended in failure, when he was killed in action near Alkmaar. His dream of the coveted German Imperial Crown was over for good!

Willem's son, Floris the Fifth, was to become one of Holland's most outstanding Counts. As a boy he had to submit to the regency of his uncle, which in the middle Ages meant that the noblemen of the County assumed a great part of the power. So, as soon as Floris came of age, he had to fight these noblemen, in order to obtain the favour of his subjects in the towns as well as in the countryside. He granted the farmers considerable freedom, which earned him the nickname of "the God of the guys". The continuous intrigues of the noblemen and their relations also involved Floris in the ineradicable controversies between the Kings of France and England. Initially, he sided with the latter. His children married English royalty. Of course, this implied continued fights with the Flemish Count. Fortunately he had his hands free because, after a series of unsuccessful campaigns, he had managed to subjugate the West Friesians. Floris also won several victories against the Bishop of Utrecht, which gave him the opportunity of subjecting a few particularly difficult noblemen. However, fighting with the English against Flanders appeared to be scarcely profitable. For some time the English king had been shipping wool — so much coveted in the Low Countries to the Dutch town of Dordrecht for storage purposes; but suddenly the merchandise was rerouted to Flanders again. It was then that Floris crossed over to the French king. This proved fatal! Dutch noblemen paid by the English king tried to make Floris a prisoner and kidnap him to England. They caught him alright, but couldn't abduct him, as the common people in the countryside backed up their popular Count. When the noblemen wanted to get away with Floris, they had to face the irate farmers. In panic, the kidnappers murdered the Count and this was when the war with Flanders really started.

(Radio Nederland)

PLASTIC HOUSES?

Protectolite Buildings

Some weeks ago we wrote in Varia about plastic houses, which are prefabricated at the Protective Plastics Ltd. in Don Mills, Ont. At our request this firm sent us some further information about these plastic buildings. Perhaps some of our readers or a school board might be interested in the new development of prefabricated buildings.

A permanent, all-weather building erected anywhere, in just hours. This is but one of the many unique features of Protectolite Reinforced Plastic, a revolutionary new concept in pre-fabricated building.

Protectolite R.P. panels are comprised of high pressure moulded fiberglass reinforced plastic sheets and a urethane core. It is so light that an entire building can be shipped to the most remote areas of the world in lightweight crates. Yet Protectolite is durable enough to withstand extreme weather conditions, moisture, rot, vermin and corrosive atmospheres.

Protectolite R.P. has a climate range of 200°F to —100°F and structures can be found from the tropics to the poles. A 2" panel has a K factor of .13, equal to twice the insulation properties of conventional insulating materials. Buildings have been used by the U.S. Army for the housing of government and military personnel and rocket launching facilities, as well as for portable office buildings.

Protectolite can be used for telecommunication buildings, schools, homes, banks, walk in coolers and freezers, as well as for sound proofing or adding extra rooms.

A wide range of colours is available, as well as special texture and design effects including pebble and wood grain. Colour is impregnated into the fire resistant panels at the time of manufacture, eliminating the necessity of re-painting.

Protectolite buildings can withstand wind speeds up to 100 mph with suitable anchoring, although they generally require no more than a levelled gravel pad or mud sill as foundation. Electrical harness can be supplied and installed as required. Standard floor loadings are 50 lbs. per square foot or can be designed to meet loadings for heavy equipment such as generators.

Protectolite Reinforced Plastic is manufactured by Protective Plastics Limited. A company representative will be pleased to give you all the facts, and at the same time show you how you can save both time and money with Protectolite.

Protectolite's unique patented jointing system makes it possible for anyone, skilled or unskilled, to quickly and easily connect floor to wall, wall to roof and gable to roof. Using this method, four men can construct a building 16' x 12' x 9', ready for use, in 1¾ hours. The floor is laid, sides erected and roof installed without nailing or bolting. Doors and windows are no problem because they are contained in individual panel sections.

PROTECTOLITE BUILDINGS FOR ANY PURPOSE

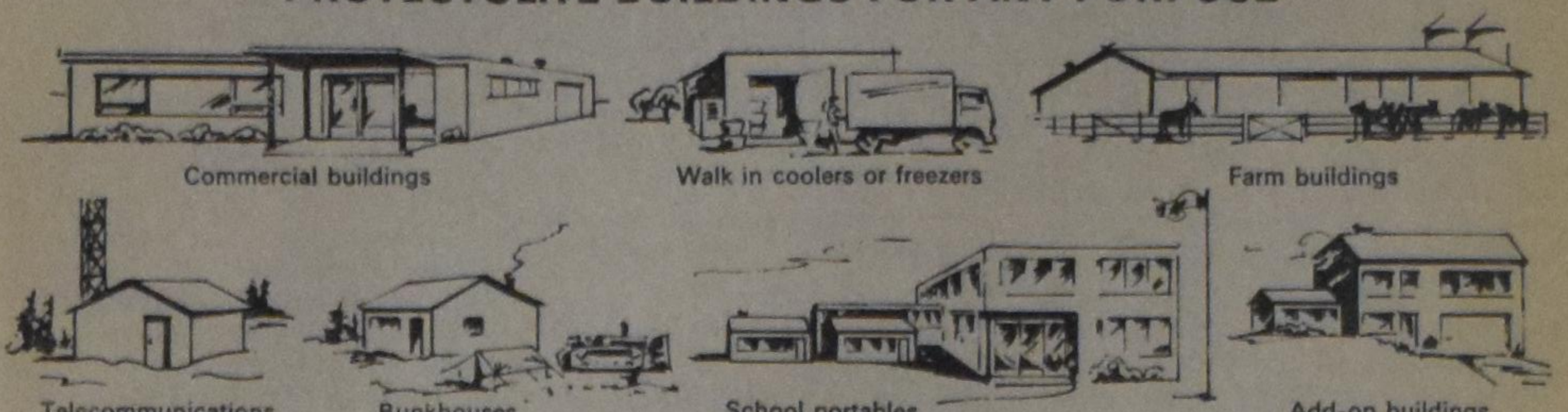

ARDA Assists in Farm Water Installations

The federal government and the Government of Saskatchewan are jointly contributing this year, through ARDA, up to $200,000 for the installation of farm water systems in Saskatchewan.

The funds are being contributed towards the provincial government's farm water and sewage assistance program which provides grants of 15 per cent (up to $300 per farm dwelling) for outdoor costs of installing farm water supply and sewage systems.

Under the assistance program the Family Farm Improvement Branch of the Saskatchewan Department of Agriculture makes available free technical advice to farmers installing farm water and sewage systems. Through public tenders the F.F.I.B. also arranges for commercial firms to supply materials ordered by farmers. In addition, to assist farmers in selecting a contractor, the F.F.I.B. provides a list of farm water and sewage contractors in the province.

(ARDA News)

YOU BID . . . YOU BUY . . . YOU RIDE IT HOME. With a mass of unclaimed bicycles behind them and a crowd of bargain hunters in front of them, members of Metro Toronto Police hold up bike so bidders can get a better look. More than 200 unclaimed bicycles are sold at auctions every month. In the bidding, parents and youngsters pay prices ranging from $1 up to $35.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Musical sign
5. Dock
9. Hoisting device
10. Grew white
12. One of the Great Lakes
13. Tanker
14. Assists
15. Pro
16. Burmese native
17. Part of "to be"
18. Noah's shelter
19. Girl's nickname
20. Redo a building's facade
23. Club obligations
24. Sea urchin
26. Fever
28. Tree, native to China
31. Youth
32. Exclamation
33. Sun god
34. Weight: abbr.
35. Calendar abbreviation
36. Thrash
38. See 14 across
40. Buoy
41. Around
42. Ascended
43. Belonging to us
44. Copied

DOWN
1. Excursion
2. Grease
3. Adam's grandson
4. Bog
5. Ghost
6. Den
7. Sick
8. Lapwing
9. Rocker
11. Hauls
15. Cargo
18. Alas!
19. Perfume
21. Vendetta
22. First-rate
23. Demand, as payment
25. Aegean island
26. Hawaiian greeting
27. Projecting balcony
29. Rasped
30. Farinaceous
32. Malt kilns
35. Prod
36. Reaction on a radar screen
37. Comfort
39. Boy's nickname
40. Epoch

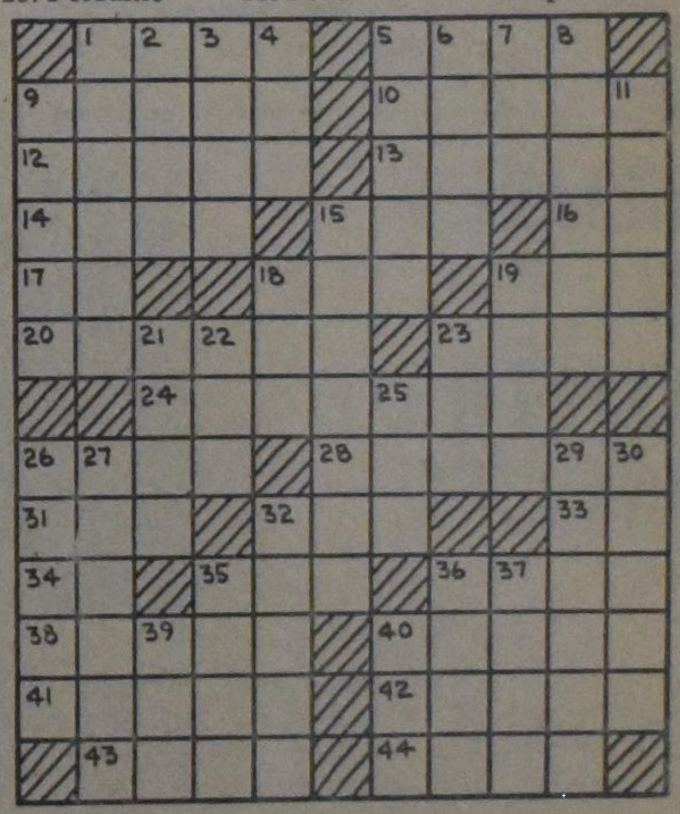

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

Buy from the people who advertise in this paper

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With grateful hearts our thanks we bring to God Who has blessed us with the birth of our first child, a son, whom we call

TIMOTHY WAYNE

Henry and Emma Winter (nee Hielema).

Born March 10, 1968.

73 Avondale Street,
Brantford Ontario.

It pleased the Lord to bless us with the birth of a baby boy

CORNELIUS JOHN

The thankful family:
G. Kooimans,
nee Tigchelaar.

A brother for Simon, George, Jannette & Florence.

19 Chester Road,
Stoney Creek, Ont.

March 12th, 1968.

With thanks to God, we announce the birth of our first child,

HAROLD CATHERINUS

born March 13, 1968.

The happy parents are
Harold and Betty de Haan.

Hamilton, Ont., 231 Emerson St.

Mr. & Mrs. K. Bylsma, Belleville, Ontario, are very happy to announce the engagement of their daughter

MARGARET G. BYLSMA
to
FRED RIEMERSMA

son of Mr. & Mrs. D. Riemersma, Thornbury, Ontario, on April 12, 1968.

The wedding will take place August 17, 1968.

God has provided us with bountiful blessings.

1928 March 28 1968

With gratitude to God, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

KLAAS KRAAY
and
WILHELMINA KRAAY—PRINS

their 40th wedding anniversary.

We pray that our Heavenly Father will continue to bless and keep them.

Their loving children:
Diny & Jos VandenBoogaard, Port Colborne, Ont.
John & Denise Kraay, Wormerveer, Holland.
Joanne & Peter Raakman, St. Catharines, Ont.
and 6 grandchildren.

2 Juliana Cresc.,
St. Catharines, Ont.

All friends are invited at the "Beacon Motor Hotel", Jordan Harbour, Saturday, March 30, 1968 at 8 p.m.

On March 21, 1968 we hope to celebrate, the Lord willing, the 40th wedding anniversary of our beloved parents

THOMAS J. SMIT
and
HENRIETTA SMIT—OUDMAN

That the Lord may continue to bless and spare them for each other and us.

Their thankful children:
Tine and Wout,
Cora and Henk,
Cor and Lia,
Lloyd,
Henry and Cynthia,
Connie and Marinus,
Annie and Piet,
Ralph,
John,
Martin,
Jim,
and 20 grandchildren.

St. Thomas, Ont.

Grateful, and with thankfulness to God, we announce the 25th wedding anniversary, March 25, 1968, of our dear parents,

JOHN DEGROOT
and
A. DEGROOT—DEKKER

"I will praise thee, O Lord my God, with all my heart."

Cor
Tena
Ada
Arthur
Albertena
Nelly-ann
Jack
John
Betty
Marlene
Paul

Open House on Thursday, March 28, from 8:00-9:30, at home.

889 Exmouth St.,
Sarnia, Ontario.

After suffering her illness patiently, the Lord took unto Himself His child, our dear sister-in-law and aunt,

Mrs. ANJE HAAN
(nee WILTJER),

at the age of 63.

Her comfort was: "The Lord's my shepherd, I'll not want."

March 6, 1968.

R.R. 1, Everett, Ont.

Mr. & Mrs. John Haan.
Mr. & Mrs.
Jake Hulzebos.
Mrs. Piea Drost.
Mr. & Mrs.
Bert Hummelen.

De Vrouwenvereniging "Dorcas" is diep bedroefd door het verscheiden van ons geliefde lid

Mrs. J. DIBBITS.

Moge de Here haar echtgenoot en kinderen sterken in hun verdriet.

"Zalig zijn de doden die in de Here sterven", is ons aller troost.

Het bestuur en leden.

11 Maart 1968.

Trenton, Ontario.

In Zijn ondoorgrondelijke goedheid nam de Here op Zijn bepaalde tijd uit ons midden weg onze zeer geliefde, zorgzame moeder, grootmoeder, zuster en tante

MARGARETHA CORNELIA LAMAN—DE VOS,

weduwe van
Ds. W. F. Laman,

in de ouderdom van 64 jaar.

Haar hart berustte in deze bede:
"Maar blij vooruitzicht,
dat mij streelt!
Ik zal ontwaakt, Uw lot ontwouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw
Godd'lijk beeld."
Ps. 17:8 berijmd.

Burlington, Ont.:
J. M. E.
Den Engelsman—Laman.
P. J. Den Engelsman.
Jaco en Marjorie.
Mount Hope, Ont.:
J. Laman.
C. Laman—Sommer.
Wilfred en Adrian.
Den Helder, Holland:
M. C. Muller—Laman.
N. Muller.
John en Wilfred.
Fonthill, Ont.:
W. F. Laman.
A. J. Laman—Van Schubert.
William, Robert en Michael.
Paterson, N.J., U.S.A.:
M. H. F. Laman.
C. Laman—Slootmaker.
Paul.
Ancaster, Ont.:
H. C. Laman.
E. P. C. Laman.

13 Maart 1968.
Ancaster, Ont.

De begrafenis heeft plaats gehad zaterdag 16 maart 1968 om 10.00 uur. De rouwdienst is geleid door Ds. A. Stehouwer van Chatham.

Excellent country
GENERAL STORE
building in A-1 condition, with three-bedroom living quarters, large Dutch population in the area, selling groceries, meats, dry goods, also Dutch products. $5,500 stock, $3,500 equipment, $29,000 full price complete. Good turnover, gas pumps, terms. Irving H. Miller Ltd., Realtor, Prescott, Ont.

Wanted:
ELECTRICIANS
for residential wiring. Klomp's Electrical Contracting Ltd., 1903 Avalon St., London, Ont. Telephone 451-8966.

For sale:
THOMAS REED ORGAN
19 stops, electric wind, beautiful sound. $400. Phone 222-4140. 44 Newton Dr., Willowdale, Ont.

Two young girls, grade 12 and 10, want a
SUMMER JOB
together or alone. Please call 957-7289 or write under no. 2036, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FRIEZEN,
KOM NEI JARVIS
Woansdei 27 Maert, de joun's 8 oere ien de Jarvis Community Hall. Samenspraken, Mesyk, Foardrachten en sjongen. Plak foar 500. Tagong 75¢. Kofje en koeke fry.

For sale:
200 ACRE DAIRY FARM
situated 4 miles southwest of Drayton, Ontario. Drayton has a Christian Ref. Church, Ref. Church and a Calvin Christian School. Write to Box 2037, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

RELIABLE MAN
for poultry and hog farm. Good wages for the right man. Write Mr. C. J. Van Leeuwen, Maple Crest Farm, R.R. 1, Grimsby, Ont. Telephone 945-8492.

Wanted in a Burlington home:
TWO FEMALE BOARDERS
Call: Mrs. J. Lee, nee Sieders, 632-0481.

Gevraagd: Een
VAKBEKWAAM MAN
op een dairyfarm. Vlakbij een welvarende stad met Christelijke school en Chr. Ref. Church in het zuiden van Ontario. Zelfstandig kunnende werken. Hoog loon en vrij huis voor de geschikte persoon. Letters under no. 2038, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Working girl would like to
BOARD
with Christian Reformed family within the vicinity of Commissoner Rd. and Wellington Rd., London. Write Wessy Vander Sluis, 1426 Huron St., Apt. 202, London, Ont.

REAL ESTATE
in
BRAMPTON,
GEORGETOWN
CONTACT
JESSIE TALSMA
&
HANK LUIMES

May we help you buy or sell your property?

Gordon A. Hutchison Ltd.

REALTOR
29 Queen Street East,
BRAMPTON — 451-3520
TORONTO — 677-1714

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN
FARM INCOME TAX

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

TEACHERS WANTED

Immanuel Christian School of Aylmer invites applications of a
TEACHER
for grade 1 & 2, 1968/69 schoolterm. Send you letter or inquiries to Mr. J. Groot, R.R. 3, St. Thomas. Phone 631-7329.

St. Catharines
needs TEACHERS
in the primary and junior grades. Apply to Mr. J. Stronks, principal Calvin Memorial Chr. School, 300 Scott St., St. Catharines, Ont.

Houston Christian School needs a
TEACHER
for grades 1 & 2, beginning Sept. 1, '68. This is an 8-grade 4-room school, 2 grades per room. This modern school is located in the beautiful Bulkley Valley, a tourist's paradise for scenery, hunting, fishing, boating, skiing, etc. For further informaton and/or application, please contact John Vander Ploeg, secr., Box 250, Houston, B.C.

The John Knox Christian School of New Westminster, B.C. is in need of a
TEACHER
for grade two slow learners. Those with special qualifications and real interest, please forward your applications, references and expected salary to F. Leenstra, Secretary, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

STOP! Have you considered
TEACHING IN SMITHERS, B.C.
located in the heart of the Coastal Mountains? Positions are open in the lower grades, one grade to a classroom. For further information see THE BANNER ads in the Feb. 23rd, March 1st & 8th editions. Then write Mr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

Trinity Christian School Burlington will need a
TEACHER
for grades 3 and 4, September 1968. Please send applications to J. VanderWoerd, 310 Silvana Crt., Burlington, Ont.

LETHBRIDGE, ALBERTA
The Immanuel Christian School requires an
ENGLISH TEACHER
for the departmentalized Jr. High School next September. We also have openings in
GRADES ONE & THREE
Preferably experienced teachers should apply or direct requests for information to Mr. George Yntema, principal, 802 - 6th Ave. No., Lethbridge, Alta.

Needed:
ONE ROOFER
in Brantford, Ont. for shingles and flat roofing (experience desirable). C.L.A.C. contract. Steady employment anticipated. Please write Ray Jarvis Roofing, 64 Tollgate Rd., Brantford, Ont.

VERY GOOD
150 ACRE FARM
clay loam soil, new barn 36 x 80 ft., new silo 16 x 45 ft., machinery shed, garage, seven room home, oil hot water heating, near village. Price $25,000. Terms.

Irving H. Miller Ltd.
Realtor

Apply CHARLES HEUVEL, Rep., R.R. # 2, BRINSTON, Ontario.

---

190 Acre
DAIRY FARM
aan harde weg dicht bij Embro, Ont. Werkelijk goed stenen huis met grote keuken, ruime kasten, tapijt in woonkamer, 3 grote slaapkamers. 1½ badkamer, volledig basement, met aut. verwarming. Grote "barn" en "outbuildings". Drie bouwpercelen. "Trout stream" bij de boerderij. Voordelig geprijsd. Voor deze en andere farms contact:

K. A. McWILLIAM
Real Estate
INGERSOLL, ONT. - 9 King W.
485-2800

The Calvin Christian School in Dundas needs
QUALIFIED TEACHERS
in the primary and intermediate grades. New house available close to school. Please send applications and inquiries to Mr. F. Burghgraef, R.R. # 2, Dundas (Ont.).

The Brantford Christian School will be in need of
TEACHERS
for Sept. 1968 in the following grades: Grade 2; 3 & 4; 5 & 6. The school has 5 rooms, large playgrounds, and the use of a new gymnasium. Application should be sent to: Mr. J. Kooistra, Principal, 7 Calvin St., Brantford, Ont.

Calgary Christian School invites application for a
JUNIOR HIGH TEACHER
for the school year 1968-1969. Please address inquiries to Mr. G. Vanderveen, Prin., 2839 - 49th Street S.W., Calgary, Alberta.

Calvin Christian School, Chatham, Ontario, will be in need of
TEACHERS
for various grade levels, for the 1968-69 school year.

Please send applications to the Principal, Mr. J. Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Drayton, Ont. needs
TEACHERS
in the primary and intermediate grades. Apply to Mr. H. Schaly, principal, Calvin, Chr. School, Drayton, Ont.

Due to expansion the John Knox Christian School in Brampton will need
TEACHERS
for the 1968-1969 term. Send applications stating qualifications and experience to Mr. H. A. van der Windt, Principal, 82 McLaughlin Road S., Brampton, Ont.

The Calvin Chr. School of Clinton, Ont. is in need of a
PRINCIPAL
Please send your application with full information as to qualifications and experience to Mr. Wm. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

The Immanuel Christian School of Oshawa invites
TEACHERS
to apply for vacancies in the primary and senior grades for the 1968-'69 schoolyear. Send your letters to Mr. Wm. R. Rang, Principal, R.R. 3, Oshawa, Ont.

The Sarnia Christian School needs
A PART TIME TEACHER
(three days a week) to relieve the principal and to assist in remedial work (primary grades). Send letters to Miss R. Van Westenbrugge, Princ., 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

Calvinistic School of Wellandport requires
2 TEACHERS
for the schoolyear 1968-'69.
One for the primary grades. One for the intermediate grades. Our 10-room school is conveniently located in the Niagara Peninsula. The school is well-equipped with outstanding audio-visual aids.

Send your applications to Mr. John Tamming, Principal, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The John Calvin Christian School of Strathroy, Ont., will be in need of
A TEACHER
for one of the primary grades and
A TEACHER
for one of the intermediate grades, for the 1968-69 schoolyear.

Please, send applications to the Principal, Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. needs a
TEACHER
for grades 3 and 4 by Sept. 1968. Please write to Mrs. J. Vandyke, 418 Codrington St., Barrie, Ont.

(Continued on page 12)

Summer Course 1968

July 3 - August 9

TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL
TORONTO, ONTARIO

1. THE TEACHING OF BIBLE
   Arnold DeGraaf, Ph.D., Trinity Christian College
2. EDUCATIONAL PSYCHOLOGY AND PEDAGOGY
   Arnold DeGraaf, Ph.D.
3. HISTORY AND PHILOSOPHY OF EDUCATION
   Norman DeJong, M.A. Dordt Christian College
4. SOCIAL STUDIES IN ELEMENTARY SCHOOLS
   Gordon Oosterman, M.A., National Union of Christian Schools

Be A Better Christian Teacher . . . .
Upgrade Your Qualifications

AIMS OF THE COURSE:

★ To provide teachers with positive direction and valuable insights in education from a biblical perspective.
★ to give instruction in the art of Christian pedagogy.
★ to present courses to meet the standards of the Christian Teachers' certificate.
★ to strengthen the Ontario Christian School System.

The summer program is organized by the Ontario Alliance of Christian Schools in cooperation with the A.R.S.S. and the Ontario Christian Teachers' Associaton.

Send inquiries and applications to: Summer Course Registrar, John Stronks, 69 Trelawne Dr., St. Catharines.

S. H. Boersma

100 ACRE farm, 2 miles east of Wyoming, near Sarnia

Wyoming has a fine Christian School and Christian Reformed Church. This farm has a large 4-bedroom insul brick hime, solid barn with new roof and large steel drive shed. This land has the necessary tile and only 3 acre bush. Owner will take back the mortgage with only $250.00 payments on principal every 6 months and at a low interest rate.

Also 50 ACRE farm close to Wyoming.

And a 300 ACRE farm near Sarnia.

CALL OR WRITE

(Bernie) Siebren Hart Boersma
REAL ESTATE BROKER
643 Murphy Rd., Sarnia, Ontario
Head Office R.R. # 3, Petrolia, Ontario
Phone 344-2433

"Your Key Keepers For Better Service"

WANTED: Responsible Salesmen and Salesladies, anywhere in Ontario. Must be bondable. THIS IS A REWARDING CAREER.

Construction FOREMAN, carpenter

for the West Toronto area. Must be able to read plans and have experience in school and commercial building.

Good salary plus bonus and other benefits. Travel expenses paid for.

Venro Construction Ltd.
1242 Kane Road, PORT CREDIT, ONT. - 278-0859

PRICE INCREASE
MATTHEW HENRY ONE VOLUME COMMENTARY

This book which already is being used in many Reformed homes (over 2000 pages most readable and trustworthy commentary on the whole Bible) is still available for only $10.95 until March 28. thereafter $12.95. Send YOUR order TODAY.

"The Family Bookstore" (Burlington Book & Bible House)
468 BRANT STREET BURLINGTON *Opp. the A & P - free parking in rear of our store — Phone 637-8151 (area code 416)*

TEACHERS WANTED

(Continued)

Due to further study of two of our staffmembers the John Knox Christian School of Woodstock will need

2 TEACHERS

for the 2-3 and 5-6 grade levels. Please send your inquiries and applications to the principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ontario.

We invite applications for the position of

ELEMENTARY TEACHERS

in all levels.

Attractive salary and benefits for experienced and qualified teachers. Consider the advantages and challenges of teaching in a large school system.

Write or phone for an application form: Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, 547 West 5th St., Hamilton, Ont. Phone 385-2045 (area code 416).

The Trenton Christian School will be in need of

TEACHERS

for the 1968/69 term. Kindly apply to the Secretary of the Board, Mr. Y. Teertstra, R.R. # 1, Trenton, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will need

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate grades, for 1968-'69 school year. Low rental apartment available. Please send inquiries and applications to Mr. J. Vreugdenhil, principal, Box 81, Wyoming, Ont.

LONDON DISTRICT CHRISTIAN SECONDARY SCHOOL

For the next school year we will need

A TEACHER

of Mathematics, Geography, and Physical Education. Please send inquiries or applications stating references, qualifications etc. to Mr. W. Drost, Principal, 243 Tremont Road, London, Ont.

The Calvin Chr. School of KINGSTON, the University City of Eastern Ontario, will be in need of

TEACHERS

for the lower and the intermediate grades, for the 68-69 schoolyear. Please, send applications to the principal, Mr. H. van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

The Agassiz Chr. School in the beautiful Fraser Valley is in need of

2 TEACHERS

for the lower grades. Please send applications to the principal, Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

Due to the expansion of the school and upgrading of qualifications of two of its staff-members the Georgetown District Christian School will need

3 TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the school year 1968-'69. Please forward inquiries or applications to the principal Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:

A PRINCIPAL
&
THREE TEACHERS

for the primary & intermediate grades. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

The Springdale Chr. School will need a

TEACHER

for the intermediate grades, starting next September. Please direct inquiries to our principal, Mr. David L. Witt, R.R. 4, Bradford, Ont.

The very congenial staff of the 8-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. is sorry that

TWO TEACHERS

are leaving. Who will join us in a junior and a primary grade?

Please send application to the principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont.

The Hamilton District Christian High School needs

TEACHERS

for English, Commercial Subjects, Bible, Geography, and possibly Mathematics. The school is in the process of expanding its curriculum and facilities. If interested, please contact Mr. Peter J. Kroschell, Principal, 28 Athens St., Hamilton, Ont., stating qualifications, experience and references.

Are you interested in joining the Fruitland John Knox staff as a primary, junior and/or senior (rotary)

TEACHER

in our 8-room school? If so, contact John E. Top, principal, Box 27, Fruitland, Ont.

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL TORONTO

We will need two additional

TEACHERS

for the 1968-69 schoolyear, for grades 5-7 level. Please send applications or inquiries to the Principal, Mr. N. Vandooren, 60 Hilda Ave., Willowdale, Ontario.

Belleville District Christian School invites applications from

TEACHERS

for the primary and intermediate grades. Please send applications to the Principal, Mr. J. Wilms, 192 North Front St., Belleville, Ont.

Fraser Valley Christian High School needs

TEACHERS

for the following areas:
English, Chemistry, Foreign language (Latin or German), Mathematics, and Social Studies.

Send applications to J. S. Van Der Laan, Principal, 15353 - 92nd Ave., North Surrey, B.C., Canada.

On Beautiful VANCOUVER ISLAND.

The Duncan Christian School Association needs

A PRINCIPAL

in Sept. '68, with at least 3 years teaching experience. And

A TEACHER

for the intermediate grades.

Please send full particulars to Mr. J. Kroek, Secretary, 440 Arbutus Ave., Duncan, B.C.

THIRD REVISED PRINTING

BY GRACE THROUGH FAITH

A Synopsis of Reformed Doctrine

by Dr. Remkes Kooistra

CONTENTS: Life is Religion — God's General Revelation — God's Special Revelation — Scripture and Confession — The Knowledge of God — Our God is Triune — God's Names — This God is our God — God and World — God and His World — God's Decree and Providence — Man in and after Paradise — Sin and its Results — The Covenant of Grace — Our Saviour and Lord — Salvation Obtained — Salvation Received — Elect in Christ — The Church — The Means of Grace — Baptism — The Lord's Supper — The Last Things.

PRICE PER COPY $1.50

Order from your bookstore or from the publishers

Guardian Publishing Company Ltd.

P.O. BOX 312, STATION B HAMILTON, ONT. CANADA

Christian Action in the World of Today

The Board of the

CHRISTIAN ACTION FOUNDATION INCORPORATED
HAMILTON, ONTARIO

has taken notice of the

SEMINAR ON THE CHRISTIAN IN INDUSTRY

to be held in McNab Presbyterian Church, Hamilton, Ontario on March 30th and April 6th, 1968.

We are grateful to see the action which is being taken by the Christian Labour Movement and various Canadian Church Denominations of Orthodox Origin and Faith.

There is a great need for spiritual guidance to them that are employed in industry (Labour as well as Management). The magnitude of this task is great and asks for a united action by all who confess Jesus Christ as their Lord and Saviour.

The Board wholeheartedly endorses this Seminar on the Christian in Industry.

CHRISTIAN ACTION FOUNDATION INCORPORATED
HAMILTON, ONTARIO

This advertisement has been donated by friends and members of the C.A.F. Inc., Hamilton.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT,
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheque 15¢ extra.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp. Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl. Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

DE CHRISTENREIS, van John Bunyan.
Dit wereldbekende geschrift, dat reeds bijna 300 jaar oud is, wordt nog steeds graag gelezen. De Nederlandse vertaling is van Ds. P. Visser en is voorzien van een inleidend woord van Prof. Dr. S. Van der Linde.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Het boek dat voor het eerst in 1685 werd gepubliceerd, heeft reeds veel herdrukken beleefd. Ook vandaag is er nog veel vraag naar dit boekje.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen (17e druk). De belevenissen van Jan Peelen, de broer van de schrijver, die op grond van zijn daden in de slag om Arnhem de Militaire Willemsorde kreeg.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET UILEN-NEST, door W. Schippers.

New 'premieboeken'

For one subscriber:

MY STORY, by Doctor Tom Dooley.
Dr. Dooley tells about his battle against poverty, disease, and ignorance in the remote villages of Southeast Asia. Beginning with his assignment to the refugee camps of Vietnam in 1954, and ending with his tragic death from cancer at the age of thirty-four, this is the story of a young doctor whose selfless, dedicated devotion to his fellow man has inspired the entire world.

HEIDI, by Johanna Spyri.
Of all the books by Johanna Spyri, **Heidi** is the one that has won most acclaim. Since its publication in 1881, **Heidi** has been translated into many languages. Heidi, a country-girl, moved to the big city, but could not adjust herself to city life.

THE LILIES OF THE FIELD, by William E. Barrett.
The unforgettable story of a 24-year-old negro boy, Homer Smith — in the film Sidney Poitier — who built a chapel for the German nuns.

For two subscribers:

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, **Least of all saints**, how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.

GOOD NEWS FOR MODERN MAN, The New Testament in Today's English Version.
Sales of this new version, according to the Quarterly Newsletter of the Canadian Bible Society, have exceeded nine million and distribution is currently running at 100,000 a week.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

Voor twee abonnees:

DE LEGE PLAATS, door Annie Oosterbroek-Dutschun. (Derde druk.)
Een mooie roman van een bekende Nederlandse schrijfster.

SVETLANA, THE INCREDIBLE STORY OF STALIN'S DAUGHTER, by Martin Ebon. (With twenty-one photographs.)
Here, for the first time, is the unique story of — her soul-searching, heartrending decision to abandon her children and escape to the West — her mother's hideous suicide — her lonely Kremlin childhood — her father's strange death — her three ruined marriages.

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote **Not my will.**

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij
C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL—
AMSTERDAM
$335.—
met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860
Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.